

Plenum

Onsdag 4.5.2016 kl. 14.00—16.20

3. Statsrådets redogörelse till riksdagen: Försättande av en militär avdelning i hög beredskap som en del av den EU-stridsgrupp som ställs upp av Storbritannien, Irland, Lettland, Litauen, Sverige och Finland för beredskapsperioden 1.7–31.12.2016

Statsrådets redogörelse SRR 4/2016 rd

Remissdebatt

Förste vice talman Mauri Pekkarinen: Ärende 3 på dagordningen presenteras för remissdebatt. Talmanskonferensen föreslår att ärendet remitteras till utrikesutskottet, som försvarsutskottet ska lämna utlåtande till.

Efter statsrådets presentation följer en snabbdebatt i fråga om de anföranden som ledamöterna anmält sig för i förväg. Gruppanförandena får vara högst 5 minuter långa och övriga anföranden som ledamöterna anmält sig för på förhand högst 5 minuter långa. Talmanskonferensen rekommenderar att även de anföranden som hålls efter snabbdebatten är högst 5 minuter långa.

Debatt

14.03 Puolustusministeri Jussi Niinistö (esittelypuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Suomi osallistuu Ison-Britannian johtaman taisteluosaston valmiusvuoroon 1. heinäkuuta—31. joulukuuta 2016. Taisteluosastoon osallistuvat Ison-Britannian ja Suomen lisäksi Irlanti, Latvia, Liettua ja Ruotsi. Ennen osaston valmiuteen asettamista koskevan ratkaisuehdotuksen tekemistä valtioneuvosto kuulee eduskuntaa antamalla sille sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain mukaisen selonteon. Eduskunnan kuulemisen jälkeen tasavallan presidentti päättää valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta sotilasosaston asettamisesta korkeaan valmiuteen. Suomen osallistumisesta Ison-Britannian johtamaan taisteluosastoon on linjattu tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan yhteisissä kokouksissa. Näistä linjauksista on informoitu myös eduskuntaa. Linjauksien mukaisesti Suomi asettaa taisteluosastoon tiedustelujoukkueen, ilmatulenjohtoryhmän, esikuntaupseereita ja tarvittavat tukielementit. Suomalaisjoukon kokonaisvahvuus on noin 50 sotilasta.

Arvoisa puhemies! Taisteluosastojen tarkoituksena on vahvistaa EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja sen keinovalikoimaa kriisinhallinnassa. Lisäksi osastot edesauttavat jäsenvaltioiden sotilaallisten suorituskykyjen kehittämistä. Eri maaryhmistä koostuvat EU:n taisteluosastot ovat olleet valmiudessa kuuden kuukauden jaksoissa vuodesta 2007 alkaen. Yleisenä sotilasterminä taisteluosasto viittaa joukkoon, joka pystyy itsenäiseen toimintaan. Valmiudessa olevan taisteluosaston tulee pystyä aloittamaan kriisinhallintatehtävät kriisialueella 10 päivän kuluessa siitä, kun EU-neuvostossa tehdään päätös kriisinhallintaoperaation perustamisesta. Operaation käynnistämistä koskeva poliittinen

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

päätös voidaan siten tarvittaessa toimeenpanna nopeasti. Taisteluosastojen käytön mahdollisuuden myötä EU voi tarvittaessa reagoida nopeasti kehittyneisiin kriiseihin.

Yleisen kehyksen taisteluosastojen toiminnalle muodostaa EU:n taisteluosastokonsepti. Sen mukaan taisteluosastoa voitaisiin käyttää suhteellisen rajoitettuun ja taisteluosaston koon mukaan mitoitettuun tehtävään, jonka kesto on rajattu. YK:n tukeminen on keskeinen mahdollinen tehtävä. Taisteluosastoa voidaan käyttää joko erillisenä kriisinhallintajoukkona tai osana laajempaa operaatiota. Konseptin mukaan se soveltuu esimerkiksi etujoukoksi jonkin keskeisen kohteen kuten lentokentän tai sataman turvaamiseksi. Kyseeseen voisi tulla myös rajatun alueen haltuunotto tai vakauttaminen ennen laajemman joukon saapumista. Taisteluosasto voisi myös väliaikaisesti tukea esimerkiksi YK:n kriisinhallintaoperaatiota alueella, jossa tilanne on äkillisesti vaikeutunut, tai tukea humanitääristen kuljetusten perille toimittamista. Konseptin mukainen operaation enimmäiskesto on neljä kuukautta. Kunkin taisteluosaston valmiusvuoro kestää konseptin mukaan puoli vuotta, ja kerrallaan EU:lla on valmiudessa lähtökohtaisesti kaksi taisteluosastoa. Kuluvin vuoden jälkimmäisellä puoliskolla valmiudessa on Ison-Britannian johtaman osaston ohella myös Saksan johtama taisteluosasto.

Arvoisa puhemies! EU:n taisteluosastoja ei ole toistaiseksi käytetty. Keskeisimmät syyt tähän ovat olleet yhtenäisen poliittisen tahdon puute, taakanjakokysymykset ja kysymys valmiusvuorossa olevan osaston sopivuudesta ajankohtaisen kriisinhallintatehtävän hoitamiseen. Myös Ison-Britannian johtaman taisteluosaston osalta tilanne on se, että tällä hetkellä ei ole käynnissä valmisteluja Ison-Britannian johtaman osaston käyttämisestä sen valmiusvuoron aikana. Mikäli tällainen tilanne kehittyisi, on vaikea arvioida, olisiko EU:ssa edellytyksiä tehdä päätös käyttöönotosta. Taisteluosaston lähettämisestä operaatioon päättävät EU:n jäsenmaat, vaikka johtovaltiolla ja osastoon osallistuvilla mailla onkin suuri rooli päätöksenteon valmistelussa.

Viime kädessä se, missä ja miten taisteluosastoa käytetään, on aina poliittinen päätös. Vaikka EU:n taisteluosastoja ei ole käytetty kriisinhallintaoperaatioissa, on niiden rooli sotilaallisten suorituskykyjen ja yhteistoimintakyvyn kehittämisessä vakiintunut. EU:ssa on keskusteltu erilaisista toimenpiteistä, joilla taisteluosastojen käytettävyyttä voitaisiin parantaa. Suomen näkemyksen mukaan EU:n toimintakyvyn kannalta on oleellista, että EU:lla on todellinen valmius käyttää nopean toiminnan kykyä. Suomi on johdonmukaisesti puhunut taisteluosaston käytön puolesta ja myös osallistunut valmiusvuoroihin, vaikka konsepti alkujaan onkin luotu ammattiarmeijoita eikä yleiseen asevelvollisuuteen pohjaavia reserviläisarmeijoita varten. Suomi on tukenut teknisiä osastojen käytettävyyden ja yhteisrahoituksen lisäämiseen tähtääviä uudistuksia.

Arvoisa puhemies! Ison-Britannian johtama taisteluosasto on Ison-Britannian, Irlannin, Latvian, Liettuan, Ruotsin ja Suomen muodostama osasto. Se täyttää EU:n taisteluosastokonseptin mukaiset vaatimukset ja on valmis toteuttamaan mahdolliset kriisinhallintatehtävät. Osasto muodostuu esikuntaosista, mekanisoidusta pataljoonasta, tykistöpatteristosta, tukikomppaniasta, tiedustelukomppaniasta, esikuntakomppaniasta, huoltokomppaniasta ja pioneeriosastosta. Kokonaisvahvuus on noin 1 700 sotilasta, joista suurin osa, noin 1 300 sotilasta, on Ison-Britanniasta. Muiden osallistuvien maiden asettamat joukot ovat vahvuudeltaan noin 50—150 sotilasta.

Suomen asettama osasto muodostuu tiedustelujoukkueesta, ilmatulenjohtoryhmästä, huolto-osasta sekä esikuntaupseereista, ja sen kokonaisvahvuus on 52 henkilöä. Suurin osa on reserviläisiä. Ison-Britannian johtaman taisteluosaston koulutus on sujunut suunnitel-

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

man mukaan, ja se on ollut laadukkaasti toteutettua. Esikuntaosien koulutus alkoi jo tammi-kuussa Isossa-Britanniassa ja suomalaisen pääjoukon koulutus maaliskuussa Porin prikaatissa Säkylässä. Suomen osaston koulutusvaihe kestää noin 3 kuukautta ja huipentuu touko- ja kesäkuussa pidettäviin kansainvälisiin harjoituksiin Isossa-Britanniassa ja Virossa. Suomalaisjoukko on parhaillaan koko taisteluosaston pääsotaharjoituksessa Isossa-Britanniassa. Taisteluosaston koulutusvaihe päättyy kesäkuun lopulla, ja osasto siirtyy valmiusvaiheeseen heinäkuun alusta alkaen.

Suomen osallistumisen koulutus- ja perustamisvaiheen sekä valmiusajan kustannukset on huomioitu sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa vuoden 2016 talousarviossa. Nämä perustamisesta, koulutuksesta ja valmiudesta koituvat kulut ovat yhteensä noin 2,6 miljoonaa euroa sisältäen sekä ulkoasiainministeriön että puolustusministeriön pääluokasta katettavat menot.

Arvoisa puhemies! Päätös valmiudessa olevien joukkojen käyttämisestä EU:n operaatiossa on aina kansallinen. Suomessa päätös tehdään sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain mukaisesti. EU:n taisteluosastojen mahdollista käyttöä koskevat kansalliset päätökset valmistaudutaan tekemään nopeammin kuin päätökset osallistumisesta muihin sotilaallisiin kriisinhallintaoperaatioihin. Tähän liittyy myös ennakkoon toteutettava selontekomenettely ennen valmiusvuoron alkamista. EU:n neuvoston päätös taisteluosaston käytöstä operaatiossa edellyttää kaikkien jäsenmaiden yksimielisyyttä.

Käytännön tasolla osastoon kuuluvat sotilaat ovat antaneet vapaaehtoisen palvelus- sitoumuksen, jonka mukaisesti he ovat korkean valmiuden aikana 5 päivän lähtövalmiudessa osallistumaan mahdolliseen operatioon. Kustannuksiin, jotka liittyvät osaston mahdolliseen käyttöön operaatiossa, ei ole varauduttu vuoden 2016 talousarvioletyksessä. Mikäli kansallinen päätös taisteluosaston lähettämisestä operatioon tulisi ajankohtaiseksi, olisi rahoituksesta päätettävä lisätalousarviomenettelyssä. Suuntaa antava kustannusarvio Suomen osallistumisesta 4 kuukauden operatioon noin 50 sotilaan osastolla olisi yhteensä noin 5 miljoonaa euroa.

Arvoisa puhemies! Suomi on osallistunut EU:n taisteluosastoihin aiemmin yhteensä viisi kertaa. Vuosina 2007 ja 2011 Suomi osallistui Saksan ja Alankomaiden johdolla muodostettuihin taisteluosastoihin sekä vuosina 2008, 2011 ja 2015 Ruotsin johtamiin pohjoismaisiin taisteluosastoihin. Suomen kokemukset EU:n taisteluosasto-osallistumisesta ovat olleet myönteisiä. Vaikka osastoja ei ole toistaiseksi käytetty operatioihin, on niihin osallistuminen tukenut Puolustusvoimien suorituskkyjen ja Suomen kriisinhallintavalmiuksien ylläpitoa ja kehittämistä — jos kohta onkin tunnustettava osastojen hintavuus verrattuna esimerkiksi perinteisiin reserviläisten kertausharjoituksiin. Osallistuminen on Suomelle osa EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja sen käytännön toimeenpanoa. Tämän katsotaan vahvistavan osaltaan Suomen kansainvälistä asemaa ja puolustuskkyä.

14.13 Matti Vanhanen kesk (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Päätöksenteko 50 henkilön sotilasosaston asettamisesta päivystysvuoroon osana unionin taisteluosastoa on jo rutiininomaista toimintaa. Ehkä kuvaavaa rutiininomaisuudelle lienee, että kun me teemme täällä vasta päätöstä, osasto on jo matkustanut, aivan oikein, Englantiin harjoittelemaan muiden taisteluosaston vuoroon osallistuvien maiden kanssa. Arvelen meidän yleisesti toivovan, että käynnistytvä pitkä harjoitus muodostuu tärkeimmäksi kesällä alkavan päivystysvuoron anniksi eikä sotilaita jouduttaisi lähettämään minkään kriisin hallintaan.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Arvoisa puhemies! Oma paradoksinsa onkin siinä, että samaan aikaan, kun toivomme, että ei syntyisi taisteluosaston käyttöä vaativia kriisejä, valitamme niiden käyttämättömyyttä. Tässäkin salissa on useaan otteeseen kritisoitu EU:n kyvyttömyyttä käyttää taisteluosastoja tosipaikan tullen. Myös EU:ssa Suomi on johdonmukaisesti puhunut osaston käytön puolesta.

Maailma on ollut täynnä kriisejä vuodesta 2007 käynnistetyn taisteluosastotoiminnan jälkeen, mutta unionin yleinen kyky käyttää kriisinhallintavaroja osana ulkopoliitiikkaansa on monista syistä tehoton. Haasteena osastojen käytölle ovat kuitenkin edelleen poliittisen tahdon riittämättömyys, taakanjakokysymykset, operaatioihin liittyvät kustannukset ja kysymys valmiusvuorossa olevan taisteluosaston sopivuudesta nimenomaan ajankohtaisten kriisinhallintatehtävien hoitamiseen. Joukkojen käyttöön kriisitilanteessa tarvitaan myös yksimielinen päätös.

Käyttämättömyys liittyy paljolti myös siihen, että muun muassa talous- ja eurokriisin tuoksinassa aikaa ei ole EU:ssa jäänyt yhteisen ulkopoliitiikan kehittämiseksi. Unioni ei ole kyennyt laatimaan yhteistä ulko- ja turvallisuuspoliittista strategiaa, jonka puitteissa tätäkin toimintaa suunniteltaisiin. Päätöksentekokyky unionissa on vasta kehittymässä. Parastaikaa EU kuitenkin valmistelee päivitettyä strategiaa. Keskustan eduskuntaryhmä odottaa paljon tältä niin sanotulta globaalistrategialta. Odotamme, että se tuo jäntevyyttä unionin ulkopoliitiikkaan ja sen toimeenpanoon. Unionin jäsenmailla on huomattava määrä kykyjä ja voimavaroja, mutta emme osaa vielä yhdistää niitä riittävästi vaikuttaaksemme tehokkaasti vakauden puolesta maailmassa.

Arvoisa puhemies! Korkean valmiuden luomisella on myös hintalappunsa. Järjestely ei ole Puolustusvoimillemme ilmainen. Tätäkin vasten meidän on tarkasteltava hyötyjä, joita Suomi saa osallistuessaan taisteluosastokonseptiin. Voidaan sanoa, että puutteistaan huolimatta kyse on ollut Puolustusvoimille monella tapaa hyödyllisestä järjestelystä. Osastojen merkitys Suomen kriisinhallintavalmiuksien ja Puolustusvoimien suorituskykyjen kehittämisessä on tärkeä. EU:n taistelujoukkoihin osallistumalla Puolustusvoimat on voinut luoda kriisinhallintaan nopean toiminnan kykyä, jota ei aiemmin ollut olemassa. On välttämätöntä, että Suomella on tarvittaessa kyky toimia nopeasti.

Erityisen arvokkaana keskustan eduskuntaryhmä pitää sitä, että Suomi on saanut laajennettua näiden vuosien aikana kahdenvälistä yhteistyöverkkoaan uusiin maihin, kuten Saksaan, Hollantiin ja Baltian maihin.

Arvoisa puhemies! Vielä lopuksi haluan kiinnittää huomiota erääseen tärkeään asiaan. Nimi taisteluosasto, battlegroup, on tarpeettoman sotaisa tälle kriisinhallintaan tarkoitettulle joukkokokoonpanolle, vaikkakin se, kuten ministeri kuvasi, kuvaa sitä, että joukko on kykenevä itsenäiseen toimintaan. Kansainvälispoliittisesti herkkä aika ei kaipaisi nyt enempää liiallista sotaretoriikkaa kuin sotilaallisten muskeleiden näyttämistäkään. Ukrainan sota ja Syyrian sota ovat tyypilliseen tapaan tuoneet näyttöhaluja myös muualle, Itämerenkin alueelle. Harjoitella pitää, mutta silti on aina riski, että esimerkiksi nyt Suomessa käynnistyvät sotilastekniset harjoitukset tulkitaan yleisessä mielipiteessä yli niiden tarkoituksen. Asioille kasautuu helposti mielikuvakuormaa päälle enemmän kuin on ollut tarkoitus. En ylläty, jos amerikkalaisia panssariajoneuvoja ja lentokoneita käytetään laajasti lähiviikkoina kuvituksissa ja kypäräpäiset maastopukuiset sotilaat ovat uutismateriaalina. Kaino toiveeni onkin, että lentoreitit valitaan harjoituksissa tarkoin.

Arvoisa puhemies! Keskustan eduskuntaryhmä tukee Suomen osallistumista valmiusvuoroon sekä osaston asettamista korkeaan valmiuteen.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

14.18 **Mika Raatikainen ps** (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Suomi osallistuu vuoden 2016 jälkipuoliskolla kuudetta kertaa Euroopan unionin taisteluosaston valmiusvuoroon. Kuuden kuukauden mittaiseen valmiusvuoroon osallistuvat Ison-Britannian johdolla Suomen lisäksi Irlanti, Latvia, Liettua ja Ruotsi. Taisteluosaston koko on yhteensä 1 700 sotilasta, joista Suomen osuus on 52.

EU:n taisteluosastot ovat olleet toimintavalmiudessa vuodesta 2007 lähtien. Tarkoituksena on, että joukkoja voitaisiin käyttää kriisinhallinnantehtäviin tilanteissa, joissa tarvitaan nopeaa reagointia yllättävästi syntyneeseen kriisiin. Taisteluosastoja tai nopean toiminnan joukkoja, miksi niitä myös kutsutaan, ei ole tähän mennessä koskaan vielä käytetty. Sitä on täällä eduskunnassakin kritisoitu. Ulkoasiainvaliokunta totesi viime vuoden taisteluosaston valmiusvuoroon liittyvässä mietinnössään, että taisteluosastojen käyttöön tulisi olla Euroopan unionissa todellinen valmius ja kyky.

Arvoisa puhemies! Suomi on kuitenkin katsonut, että on perusteltua osallistua taisteluosastotoimintaan. Osallistuminen tukee Suomen sotilaallisen toimintakyvyn kehittymistä, ja näin tuemme Suomelle tärkeää Euroopan unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspoliittista yhteistyötä. (Markus Mustajärvi: Missä EU-kriittisyys?) — Tulee. — Perussuomalaisten mielestä on tärkeää, että eduskunnan näkemykset osallistumisen kannattavuudesta otetaan huomioon myös jatkossa. Viime vuoden tavoin Suomi osallistuu tänä vuonna taisteluosastoon kevennetyllä toimintamallilla. Tämä tarkoittaa sitä, että valmiusvuoroon osallistuvan joukon kokoa on pienennetty ja että valmiusvuoroon osallistuu kriisinhallintakoulutusta jo aiemmin saaneita joukkoja.

Tänä vuonna valmiusvuoroon osallistuminen maksaisi noin 2,6 miljoonaa euroa, kun se vielä vuonna 2011 maksoi kokonaista 29 miljoonaa euroa. Tämä tasanee toimintaan osallistumisesta saatavan hyödyn ja hinnan suhdetta. Perussuomalaiset katsovatkin, että toimintaan osallistuminen on tällä hetkellä perusteltua koulutuksesta saatavan osaamisen ja EU:n puolustuspoliittisen ulottuvuuden tukemisen vuoksi.

Arvoisa herra puhemies! On syytä kysyä, muuttaisiko kansainvälisen sotilaallisen avun ja vastaanottamisen mahdollistava lainsäädäntö, joka tulee myöhemmin tässä kuussa eduskuntaan, Euroopan unionin taisteluosastokonseptiin osallistumista Suomen osalta. Vastaus on: ei muuta. Taisteluosastotoiminta koskee sotilaallista kriisinhallintaa, jossa voimankäyttö perustuu oikeuteen käyttää tehtävän kannalta välttämättömiä voimakeinoja. Sotilaallisen avunannon mahdollistava lainsäädäntömuutos taas koskisi yksittäisen EU-maan toisille jäsenvaltioille antamaa sotilaallista apua. Molempien konseptien kehittäminen ja esilläolo kertovat kuitenkin Euroopan unionin puolustuspolitiikan jonkinasteisesta vahvistumisesta.

Tulevaisuudessa Suomen taisteluosastotoimintaan osallistumista on edelleen pyrittävä tarkastelemaan kriittisesti. Vuodesta 2018 EU:n taisteluosastojen uudistamissuunnitelmien mukaisesti taisteluosastot ovat jatkossa valmiudessa kokonaisen vuoden ajan ja vastuuta tullaan jakamaan tasaisemmin kaikkien osallistuvien maiden kesken. Lisäksi on puhuttu taisteluosastojen yhteisrahoituksen kasvattamisesta. Perussuomalaisten eduskuntaryhmän mielestä yhteisrahoitus madaltaisi kynnystä joukkojen käyttämiselle ja tukisi täten Suomen tavoitetta Euroopan unionin puolustuksellisen ulottuvuuden kehittämisestä.

Arvoisa puhemies! Perussuomalaiset katsovat, että valiokuntakäsittelyssä olisi tärkeää, että kiinnitettäisiin huomiota siihen, mikä merkitys taisteluosastoilla on Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisessa yhteistyössä: onko niiden merkitys ennen kaikkea kansallisten puolustusvoimien osaamisen kasvattamisessa ja EU:n yhteiseen ulko- ja turval-

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

lisuuspolitiikkaan sitoutumisen osoittamisessa, vai varustaudutaanko niiden avulla johonkin todelliseen uhkaan? — Kiitos.

14.22 Sofia Vikman kok (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Helsingin EU-huip-pukokouksessa vuonna 1999 sovittiin EU:n sotilaallisen kriisinhallintakyvyn kehittämise-stä. Silloin syntyi idea EU:n taisteluosastoista, joita kutsutaan myös EU:n nopean toimin-nan joukoiksi. Vuodesta 2007 alkaen jäsenmaista koostuvat maaryhmät ovat olleet valmi-udessa kuuden kuukauden jaksoissa. Suomi on osallistunut taisteluosastoihin viisi kertaa. Tänäkin käsittelemme Suomen kuudetta osallistumista, tällä kertaa Ison-Britannian johta-maan osastoon. Muut maat ovat Irlanti, Latvia, Liettua ja Ruotsi.

Kokoomuksen eduskuntaryhmän kanta on, että on selvää, että Suomen tulee osallistua tähän toimintaan kuten aiemminkin. Kyse on arvoista, vastuunkannosta ja turvallisuudes-ta. Toiminta, joka lisää Suomen kriisinhallintavalmiuksia ja Puolustusvoimien suori-tuskykyjen kehittämistä, on tervetullutta ja tarpeellista.

Selonteon mukaan kokemukset osallistumisesta ovat olleet myönteisiä. Taisteluosastot parantavat jäsenmaiden yhteistyötä sekä edesauttavat kansallisten joukkojen yhteens-opivuutta. Valmiusvuoroissa ollut suomalaishenkilöstö on myös palvellut kriisinhallinta-operaatioissa valmiusvuoronsa jälkeen. Nykyisessä turvallisuusympäristössä valmius no-peaan reagointiin korostuu entisestään.

Taisteluosastojen käytöstä ei toistaiseksi ole kokemuksia. Harjoittelulla ja valmiudessa ololla on oma arvonsa, mutta käytännön kokemus olisi omiaan vahvistamaan järjestelmän uskottavuutta. Kyse ei kuitenkaan ole ollut siitä, ettei kriisinhallintajoukoille olisi ollut käyttöä. EU on osallistunut kriisinhallintaan esimerkiksi Malissa, Tšadissa ja Kongossa, mutta näillä kerroilla joka kerta on perustettu oma erillinen operaationsa. Taisteluosasto-jen käyttö puolestaan vaatii aina jäsenmaiden yksimielisyyden, mikä väistämättä rajoittaa ja on rajoittanut niiden käytettävyyttä. Lisäksi kulut valmiudessa olost ja sen aikaisista mahdollisista operaatioista lankeavat suurimmaksi osaksi osallistuville maille itselleen. Kuten ulkoasiainvaliokunta on aiemmissa mietinnöissään todennut, taisteluosastojen käyttämättömyyden taustalla on ollut myös laajempi suvantovaihe EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittämisessä. Siihen ovat vaikuttaneet eurokriisi, maiden kansalli-set haasteet sekä laajemman yhteisen EU-strategian puute. Toisaalta myös turvallisuusti-lanne Euroopassa koettiin pitkään vakaaksi.

Turvallisuusympäristö Euroopassa on kuitenkin muuttunut merkittävästi lyhyessä ajas-sa, ja Euroopan lähialueilla sodat ja konfliktit ovat lisääntyneet. Samalla olemme nähneet, että kriisejä saattaa olla edessä myös unionin rajojen sisäpuolella. Pariisin terrori-iskujen jälkeen EU aktivoi ensimmäisen kerran keskinäisen avunannon lausekkeen. Tämä oli his-toriallista unionin yhteisessä turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa. Suomelle sotilasliit-toon kuulumattomana maana on tärkeää, etteivät EU:n turvatakuut ole vain kuollut kirjain paperilla.

Turvallisuus- ja puolustuspolitiikan saralla tapahtuu nyt EU:ssa muutenkin. Unionin ul-ko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja valmistelee parhaillaan EU:n globaalia ulko- ja turvallisuuspoliittista strategiaa. Sen pohjalta on tarkoitus laatia EU:n puolustusta luo-taava valkoinen kirja. Lisäksi komissio laatii parhaillaan puolustusalan toimintasuunnitel-maansa. Ennakoimattomat ja nopeasti syttyvät kriisit, hybridiuhat, pakolaiskriisi sekä Itä-meren heikentynyt turvallisuustilanne osoittavat, miten tiiviisti ulkoinen ja sisäinen turval-lisuus kietoutuvat yhteen. EU:ssa puolustus on alettu nähdä yhä kokonaisvaltaisemmin.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Arvoisa puhemies! Kokoomuksen eduskuntaryhmä kannustaa ulkoministeri Soinia ja puolustusministeri Niinistöä aktiivisuuteen, kun EU kesän ja syksyn aikana hahmottelee uudistuksia ulko- ja turvallisuuspolitiikkaansa. Taistelujoukkojen käytettävyyttä on mahdollista parantaa uudistamalla niiden käyttämiseen liittyvää päätöksentekoprosessia, lisäämällä unionin yhteisrahoitusta sekä kehittämällä valmiusjoukoista joustavampia kestoletaan ja koostumukseltaan. Tiiviimpi yhteistyö Naton kanssa on tarpeen, mutta syytä ei ole rakentaa päällekkäisiä järjestelmiä.

Myös eduskunnan puolustusvaliokunta on aiemmassa lausunnossaan vaatinut osastojen käyttämiseen liittyvää poliittista kynnystä madallettavaksi. Ikävä kyllä, yleinen arvio on, että maailma ympärillämme ei ole muuttumassa turvallisempaan vaan pikemminkin turvattomampaan suuntaan. (Puhemies koputtaa) Ennakoimaton turvallisuusympäristö vaatii suurempaa valmiutta reagoida nopeasti. EU:n taistelujoukot on kehitetty tähän tarkoitukseen. Niiden käytön testaaminen ei ole itseisarvo, (Puhemies koputtaa) kyse on suuremmasta — kyse on turvallisuudesta ja uskottavuudesta.

14.28 Susanna Huovinen sd (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomi osallistuu EU:n taisteluosaston valmiusvuoroon nyt kuudetta kertaa. Edellinen kerta tapahtui vuoden 2015 ensimmäisellä puoliskolla. Tällä kertaa kyse on, niin kuin täällä on kuultu, Iso-Britannian johtamasta taisteluosastosta, johon Suomi osallistuu noin 50 henkilön vahvuudella. EU:n vuonna 2004 hyväksytyn taisteluosastokonseptin mukaan taisteluosastoa voitaisiin käyttää kestoltaan rajoitettuun ja osaston koon mukaan mitoitettuun tehtävään. Konsepti liittyy unionin turvallisuusstrategian vaatimukseen edistää varhaisessa vaiheessa tapahtuvaa nopeaa ja tarvittaessa voimakasta väliintuloa. Vaikka operaation käynnistäminen ei edellytä YK:n turvallisuusneuvoston valtuutusta, on sen pyyntö lähtökohtana taistelujoukkojen käytölle kriisitilanteessa. Toistaiseksi ei ole vielä keskusteltu kyseisen osaston käyttämisestä valmiusvuoronsa aikana. Tähän mennessähän osastoja ei ole kertaakaan käytetty operaatioissa, ja mahdollista tulevaa käyttöäkin on vaikea arvioida, onhan kriisien ennakointi aina haastavaa. Osaston käytöstä jäsenmaat päättävät yksimielisesti. Olennainen kysymys on: onko unionilla edellytyksiä tehdä yksimielisiä päätöksiä osastojen käytöstä? On tunnustettava, että taisteluosastot voivat vahvistaa EU:n strategista uskottavuutta vain, jos niiden käyttöön on todellinen valmius ja kyky.

Arvoisa puhemies! Edelliseen taisteluosastoon osallistumisen yhteydessä eduskunta kävi keskustelua muun muassa taisteluosastokonseptin kehittämisestä. Kysymys taisteluosastojen käyttämättömyydestä on nostettu uudessa selonteossa esille kiitettävästi. Kysymykset yhteisistä pelisäännöistä niin tilannekuvan muodostamisessa kuin kustannusten jakautumisessakin ovat olleet hankalia. On totta, että konsepti osin vasta hakee muotoaan. Toiminnasta on silti saatu myös hyötyjä. Taisteluosastojen puitteissa on järjestetty yhteisiä harjoituksia, jotka ovat lisänneet suomalaisten joukkojen yhteistoimintavalmiuksia muiden, näihin osastoihin joukkoja osoittaneiden maiden kanssa. Tällä on merkitystä myös kansallisen puolustuksen näkökulmasta, sillä varsinkaan EU:n puitteissa ei ole olemassa mitään vakiintuneita sotilaallisen suunnittelun tai yhteistoiminnan rakenteita. Rauhahan aikana tehty yhteistyö voi luoda perustaa myös yhteistyölle kriiseissä. Suomen tulisikin olla aloitteellinen käytettävyyden lisäämisessä ja kehittämisessä. Meillä on pitkät perinteet rauhanturvaamisen ja monenkeskisen kansainvälisen yhteistyön alueilla. Esimerkiksi selonteossa mainitulla tavalla osastojen toimintaa voitaisiin joustavoittaa niin, että

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

osastoon voitaisiin liittää tarvittavia toimintoja edelliseltä ja seuraavalta valmiusvuorossa olevalta osastolta.

Arvoisa puhemies! Asemamme on vakiintunut sotilasliittoon kuulumattomana mutta eurooppalaista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa tukevana maana. Jäsenyytemme Euroopan unionissa on keskeinen turvallisuuspoliittinen valinta. Perinteisesti olemme suhtautuneet kannustavasti EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittämiseen, taisteluosastokonsepti mukaan lukien. Olemme johdonmukaisesti puhuneet sen puolesta ja myös osallistuneet valmiusvuoroihin. On tärkeää, että tuemme jatkossakin EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamista. Vastuu kansainvälisestä turvallisuudesta kuuluu Suomen pitkäaikaiseen turvallisuuspoliittiseen linjaan. Kyse on myös EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisestä ja olemassa olevien instrumenttien hyödyntämisestä tähän tarkoitukseen. Selonteko näyttäisi jättävän auki taisteluosastoihin osallistumisen tulevaisuudessa. Onko suhtautumisemme taisteluosastoihin siis muuttumassa? Jos näin on, se aiheuttaa monia kysymyksiä. Onhan juuri viime aikoina pohdittu Euroopan unionin yhteistyötä enemmän kuin koskaan johtuen osin EU:n turvatakuista käydyn keskustelun vuoksi. Sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä edellyttääkin, että hallitus täsmentää Suomen tulevaisuuden aikeita osallistua turvallisuusyhteistyöhön niin YK:n kuin Euroopan unioninkin puitteissa, mutta myös muualla moninkeskeisessä yhteistyössä, ja luonteva paikka näille tarkennuksille ja täsmennyksille on pian eduskunnalle annettava ulko- ja turvallisuuspoliittinen selonteko.

Ulko- ja turvallisuuspolitiikkamme tehtävänä tulee olla jatkossakin Suomen ja suomalaisten turvallisuuden ja hyvinvoinnin edistäminen. Jotta onnistumme tässä, meidän on oltava aktiivisia myös niiden pöytien äärellä, joissa koko maailmalle yritetään rakentaa vakaampaa tulevaisuutta. Suomessa turvallisuuspoliittisia valintoja ei jatkossakaan pidä tehdä hätiköiden, vaan yhteisesti, vakavasti ja perusteellisesti harkiten. Nykyiselle jo varsin vakiintuneelle linjallemme on edelleen olemassa kestävä perustelut.

14.34 Krista Mikkonen vihr (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomi on ollut aktiivinen Euroopan unionin kriisinhallinnan kehittämisessä. Tämä on jo kuudes kerta, kun osallistumme taisteluosaston muodostamiseen. Kuten on kerrottu, joukkoja ei ole vielä kertaakaan käytetty, mutta niiden merkitys Suomelle on ollut tärkeä kriisinhallintavalmiuksien ja suorituskyvyn kehittämisessä. Emme vielä tiedä, tullaanko taistelujoukkoja käyttämään tulevana puolivuotiskautena, jolloin Suomen asettamat 52 sotilasta ovat valmiusvuorossa. Moni jo luuli EU:n yhteisvastuulauseketta kuolleeksi kirjaimeksi, mutta nyt tiedämme, ettei se ole. Tilanteet maailmalla muuttuvat niin nopeasti, että puoli vuotta on pitkä aika.

Arvoisa puhemies! Kansainvälinen turvallisuustilanne on heikentynyt viime vuosina. Tämä korostaa kriisinhallinnan merkitystä. Me vihreät kannatamme lämpimästi toimia kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseksi. Sopivia keinoja tähän ovat panostaminen rauhanturvaamiseen ja konfliktien estämiseen sekä hauraiden maiden kehityksen tukeminen.

Maailma tarvitsee joukkoja, jotka kykenevät reagoimaan nopeasti erilaisiin kriiseihin ja muuttuviin tilanteisiin. Kriisialueilla erityisesti siviilien suojelutehtäviin tarvittaisiin kipeästi vahvistusta. Kynnystä EU:n taisteluosaston käyttämiseen on pyritty madaltamaan monilla uudistuksilla. Joukkojen joustavuutta on lisätty ja etukäteissuunnittelua kehitetty. Kehityssuunta on hyvä.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Joukkojen lisäksi tarvitaan kuitenkin myös nopeaa päätöksentekokykyä. Taisteluosaston käyttö vaatii EU-maiden yksimielistä päätöstä. Jotta nopean toiminnan joukot voitaisiin saada nopeasti toimintaan, täytyy EU-maiden löytää ulkopolitiikan yhteinen sävel mielellään jo ennen kriisien puhkeamista. Siksi on tärkeää jatkuvasti kehittää EU:n yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja pyrkiä löytämään entistä tehokkaampia päätöksentekotapoja. Vihreät pitää tärkeänä, että operaatiolla, johon taisteluosastoa käytetään, on YK:n mandaatti.

Arvoisa puhemies! Hallitus on leikkaamassa tällä hallituskaudella sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoja kaikkiaan 45 miljoonalla eurolla. Käytännössä kaikki rahat on jo sidottu olemassa oleviin operaatioihin, ja sitä mukaa kuin ne päättyvät, uusiin ei lähdetä. Hallitus on kyllä sanonut rahoittavansa tarvittaessa uusia operaatioita lisäbudjetein, mutta tämä menettely vähentää kriisinhallintapolitiikkamme joustavuutta ja hidastaa operaatioiden toimeenpanoa.

Vaikka EU:n taisteluosaston osallistumismallia on onnistuneesti kevennetty, menee kriisinhallinnan supistetuista määrärahoistamme silti 2,6 miljoonaa joukkoihin osallistuvien koulutukseen ja valmiudessa pitämiseen ilman, että rahalla saadaan vielä itse kriisinhallintatoimintaa. Tässä tilanteessa on erityisen ongelmallista se, että valmiudessa olevaa taisteluosastoa ei ole käytetty kertaakaan. Maailmalla on lukuisia kriisejä ja konflikteja, joissa olisi tarvetta erimuotoiselle kriisinhallinnalle, mutta silti Suomen osallistumista supistetaan säästösyistä. Herääkin kysymys, olisiko tehokkaampaa ja mielekkäämpää käyttää resurssit YK:n kriisinhallintaoperaatioihin osallistumiseen.

Arvoisa puhemies! Yhtä aikaa sotilaallisen kriisinhallinnan joukkojen kanssa EU:ssa on kehitetty siviilikriisinhallintaa. Suomi on ollut tässä aktiivinen, ja siviilikriisinhallintatehtäviin on koulutettu monia suomalaisia asiantuntijoita. Myös siviilikriisinhallintaa tulee edelleen tehostaa. Kosovon ja viimeisimpänä Ukrainan tilanteet muistuttavat, että myös Euroopassa on edelleen tarvetta hätäavulle ja jälleenrakentamiselle sekä yhteiskunnan perustoimintojen — hallinnon, oikeuslaitoksen, poliisin, sosiaali- ja terveyspalveluiden ja koulutuksen — turvaamiselle.

Kriisinhallintaa tulee kehittää kokonaisvaltaisuuden näkökulmasta. Erityisesti haurailla ja kriisialueilla toimivien tahojen välisen yhteistyön ja koordinaation tehostamista tarvitaan. Vaikka ajatus kokonaisvaltaisuudesta on ollut esillä jo vuosia, kaipaa se edelleen kirkastamista. Vihreät kannustaakin hallitusta toimimaan hallitusohjelman mukaisesti sotilaallisen ja siviilikriisinhallinnan yhteensovittamiseksi.

Arvoisa puhemies! Näillä evästyksillä Vihreä eduskuntaryhmä kannattaa hallituksen esitystä.

14.39 Markus Mustajärvi vas (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On päivän selvää, että nykyisellään EU:n taisteluosastokonsepti ja järjestelmä ei voi elää enää pitkään. Jos taisteluosastot ovat, niin kuin selonteossa mainitaan, nopean kriisinhallinnan ja sotilaallisen suorituskyvyn kehittämisen väline, niin kumpikaan peruste ei toimi. Taisteluosastoja ei ole käytetty kertaakaan, vaikka mahdollinen toiminta on laajennettu koskemaan terrorismin vastaista sotaa ja turvallisuussektorin tukemista. Sotilaallisen suorituskyvyn kehittämiseen esimerkiksi Suomella on paremmat välineet muuten. Nykyisellään EU:n taisteluosastojen perustamista ja kouluttamista voisi luonnehtia pitkäkestoiseksi kansainväliksi kertausharjoitukseksi.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Jos taas pääperuste on EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistaminen, niin silloin pitää todeta, että kyse on yhä syvenevästä EU:n liittovaltiokehityksestä ja militarisoinnista — vieläpä tilanteessa, jossa EU taistelee olemassaolostaan sisäisten ristiiriitojen paineessa. Suomi on jo aiemmin ilmaissut myönteisen kantansa yhteisrahoituksen lisäämiseksi EU:n sotilaallisessa kriisinhallinnassa. Vastikään Euroopan komissio teki ensimmäisen päätöksensä puolustussektorin rahoittamisesta: ensin rahoitetaan esitutkimusta tai kartoitusta, sitten laajaa tutkimusohjelmaa ja sen jälkeen konkreettisia toimia. Nämä päätökset antavat suuntaa tulevista. Suomen toistuvista osallistumispäätöksistä taisteluosastoihin on muodostunut jatkumo, jota ei kyseenalaisteta eikä käydä periaatteellista keskustelua. Meidän mielestämme EU:n taisteluosastoja ja valmiusjärjestelmää tulee arvioida kriittisesti.

Vaikka kansainvälisessä yhteisössä turhauduttiinkin siihen, ettei 1990-luvulla koettuja kansanmurhia kyetty estämään, ei siitä seuraa johtopäätöstä, että EU:n taistelujoukot olisivat ratkaisu ongelmaan. Mikä kriisi on ratkennut, mikä katastrofi on estetty tai mikä uhka torjuttu EU:n taistelujoukoilla? Se, ettei taisteluosastoja ole käytetty, ei suinkaan ole osoitus niiden tarpeellisuudesta, pikemminkin päinvastoin.

Arvoisa puhemies! EU:n sotilasosastossa panos—tuotossuhde on erittäin heikko. Mitä vastinetta Suomi rahoilleen saa ja mitä valmiudessa oleva maa joutuu maksamaan, jos taisteluosasto aktivoidaan jotain operaatiota varten? Johtovaltioroolin ottaminen sitoisi sotilaallisen kriisinhallinnan resurssit pitkäksi aikaa, ja pelkkä valmiuden luominen maksaisi kymmeniä miljoonia euroja.

Poliittisen tahdon riittämättömyys, taakanjakokysymykset ja erimielisyydet taisteluosaston sopivuudesta ovatkin johtaneet siihen, että taisteluosastoja ei ole käytetty kertaakaan. Päätös taisteluosaston käytöstä edellyttää EU:n kaikkien jäsenmaitten yksimielisyyttä. Jos puhutaan esimerkiksi jonkun kohteen, lentokentän tai sataman turvaamisesta, rajatun alueen haltuunotosta tai niihin rinnastettavasta toiminnasta, on päätöksenteko auttamattomasti jälkijätöistä. Jos ei ole yhteistä tilannekuvaa, kuinka syntyy yksimielinen päätös? Ison-Britannian johtaman taisteluosaston mahdollisesta käyttämisestä todetaan selonteosakin, että tässä vaiheessa on vaikea arvioida, olisiko EU:ssa edellytyksiä tehdä päätös käyttöönotosta ajankohtaisessa kriisissä.

Taisteluosaston koko voi vaihdella 1 000:sta 3 000:een sotilaaseen. Jokaisella valmiudessa olevalla taisteluosastolla on omat erityiset vahvuutensa ja heikkoutensa. Myös mahdollisten operaatioitten luonne voi vaihdella hyvin paljon. Nyt onkin kehitetty työkalu, josta ei tiedetä, mihin ja miten sitä käytetään. Kuitenkin taisteluosastoja on ollut valmiudessa jo vuodesta 2007. EU:n taistelujoukkoja on kaavailtu käytettäväksi usein juuri operaatiossa, jossa siviilikriisinhallinta ja kansainväliset järjestöt ovat tarkoituksenmukaisempia. Taistelujoukkoihin käytettävällä rahalla voitaisiin varustaa huomattavasti suurempi määrä kevyempiä, kutakin tarkoitusta varten räätälöityjä joukkoja. Sotilaallisessa kriisinhallinnassa käyttökelpoisemmiksi ovat osoittautuneet tapauskohtaisesti räätälöidyt joukot, ja mieluiten niiden näkisi toimivan YK-lipun alla.

Vasemmistoliiton eduskuntaryhmä tulee tarkasti seuraamaan asiantuntijakuulemisten antia valiokuntakäsittelyn aikana, sillä selontekoon kirjatut osallistumisperusteet ovat aika lailla heppoisia.

14.44 **Stefan Wallin r** (ryhmäpuheenvuoro): Värderade talman! Det ligger ingen som helst dramatik i att Finland åter tänker vara en del av EU-stridsgruppen som ska vara i be-

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

redskap andra halvan av 2016. Det är ju britterna som leder den här snabbinsatsstyrkan och det var så sent som i fjol som Finland senast var med, då med Sverige i ledande roll. Sammanlagt har Finland varit med fem gånger tidigare, första gången 2007, och därför kan man med fog säga att det här närmast är business as usual. Det är en del av våra internationella åligganden.

Arvoisa puhemies! Ruotsalaisen eduskuntaryhmän mielestä Suomen tulee olla aktiivinen, solidaarinen toimija kansainvälisen yhteisön ottaessa tällaisia ja vastaavanlaisia velvoitteita. Tämä on tärkeä osa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaamme. Tässä odotetaan uskotavuutta ja johdonmukaista toimintaa Suomen taholta.

Maallamme on vahvat perinteet rauhanturvaamistehtäviin osallistumisesta. EU:n nopean toiminnan joukot perustuvat tietysti toisenlaiseen konseptiin, mutta EU:n taisteluosastojen tehtävään kuuluu myös, että ne tarvittaessa voidaan asettaa YK:n käytettäväksi, mikäli YK sitä pyytäisi.

Osaamisemme ja kokemuksemme kansainvälisistä kriisinhallintaoperaatioista ovat tunnetusti korkealla tasolla. Yleisesti voidaan sanoa, että osallistumisemme EU:n taisteluosastoon antaa Puolustusvoimien henkilöstölle arvokkaita kokemuksia, jotka auttavat meitä kehittämään omia puolustusjärjestelmiämme täällä koti-Suomessa. Tämä ei koske vähiten materiaalipuolta, minkä vuoksi on tärkeää, että osallistumme harjoituksiin, joissa materiaalistandardit ovat yhteensopivia.

Vi kan också notera att i den här beredskapsstyrkan, som alltså leds av Storbritanniens, deltar förutom Irland också Lettland, Litauen, Sverige och alltså Finland. På alla plan håller vårt försvarssamarbete med Sverige just nu på att fördjupas. När det gäller den här, och också tidigare EU-stridsgrupper där Finland har varit med, har det baltiska inslaget funnits med. Också nu kan man säga att det är strategiskt välkommet att samarbetet mellan några av de nordiska länderna och Baltikum ökar kring Östersjön. Sammansättningen av den här beredskapsgruppen är ett gott uttryck för just detta.

Arvoisa puhemies! Ehkä ei ole paikallaan tämän päivän keskustelussa syventää pohdintoja Suomen kansainvälisestä turvallisuuspoliittisesta roolista. Tähän keskusteluun meidän on syytä palata viimeistään silloin, kun hallitus on luvannut esitellä ulko- ja turvallisuuspoliittisen selontekonsa kesäkuussa. Saimme kuitenkin jo viime viikon lopulla hiukan maistiaisia siitä, mistä tässä keskustelussa on kyse, kun Suomen mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutuksia arvioinut kvartetti esitteli raporttinsa. (Markus Mustajärvi: Jokainen maa tekee itsenäiset päätökset!) Kun otetaan huomioon myös mahdollinen realiteetti Suomen täysjäsenyydestä Natossa — josta päättäisimme nimenomaan itse, edustaja Mustajärvi — on tärkeää, että Suomen kansainvälisen toiminnan sotilaalliset suorituskyvyt ovat hyvässä kunnossa. Hyvin koulutettu nopean toiminnan suorituskyky on, Suomen tulevasta turvallisuuspoliittisesta ratkaisusta täysin riippumatta, selkeä voimavara kansainvälisesti, mutta se vahvistaa myöskin kansallista puolustusta.

Värderade talman! Finlands linje bör vara den att vi tar vårt internationella ansvar, men samtidigt också att vi alltid satsar på deras trygghet och säkerhet som deltar i operationerna. Deras säkerhet är självfallet på vårt ansvar.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Svenska riksdagsgruppen anser att Finland ska fortsätta att delta i beredskapsturena för EU:s stridsgrupper. Vi har ett kunnande som vi kan bidra med för att öka den regionala säkerheten och stabiliteten i Europa och också i övriga delar av världen.

14.48 Päivi Räsänen kd (ryhmäpuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kristillisdemokraattinen eduskuntaryhmä suhtautuu myönteisesti sotilaallisen kriisinhallinnan yhteistyöhön Euroopan unionin puitteissa. Euroopan unionin korkean valmiuden taisteluosastot ovat osa turvallisuus- ja puolustuspolitiikan yhteistyötä, joka vahvistaa suomalaisten joukkojen osaamista ja valmiutta toimia kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä. Osallistumalla valmiusjoukkoihin pystymme samalla kehittämään Puolustusvoimien toimintatapoja ja vertailemaan harjoituksissa suomalaisten joukkojen kykyä muiden maiden kanssa. Pidämme tärkeänä, että Euroopan unionilla on kyky lähettää joukkoja kriisinhallintatehtäviin nopealla varoitusaajalla. Taisteluosastot ovat olleet käytössä vuodesta 2007 lähtien, ja kuten selonteossa ja tässä keskustelussa on käynyt ilmi, niitä ei ole kuitenkaan tähän päivään mennessä käytetty missään operaatioissa. Kulloinkin puoli vuotta valmiudessa olevat osastot ovat suorituskyyviltään hyvin erilaisia keskenään, ja niiden soveltuvuus eri tehtäviin vaihtelee suuresti. Taisteluosastojen käytöstä on hyvin vaikeaa päästä poliittiseen päätökseen, sillä vaikka kyseessä on nimellisesti EU:n taisteluosasto niin käytännössä vastuu ja kustannukset mahdollisista operaatioista jäisivät osallistuville maille ja erityisesti osaston johtovaltiolle.

Arvoisa puhemies! Vaikka kokemukset Euroopan unionin taisteluosastoon osallistumisesta ovat Suomen osalta periaatteessa myönteisiä, meidän tulee vakavasti pohtia, miten toimintaa voitaisiin kehittää tulevaisuudessa. Pelkästään kriisinhallintavalmiuksien ja Puolustusvoimien suorituskyykyjen kehittäminen ja mittaaminen ei tuo riittävää lisäarvoa Euroopan unionin taisteluosastojärjestelmälle. Unionin tasolla tulee avata keskustelua siitä, mihin valmiusjoukkoja voidaan käyttää, ja on rehellisesti myönnettävä, että taisteluosastokonsepti ei ole kyennyt toteuttamaan sitä kaikkein keskeisintä tarkoitustaan eli nopeaa reagointia kriisinhallinnassa. Joukot, joita ei käytännössä voi käyttää mihinkään poliittisen päätöksenteon puutteiden sekä erilaisiin tehtäviin sopimattomuuden vuoksi, eivät ole aitoja valmiusjoukkoja. Euroopan unionin kriisinhallintatehtävien kustannusten taakanjakoon tarvitaan uusi selkeä linja, joka mahdollistaisi taisteluosastojen käytön.

Kriiseistä ei ole ollut puutetta. Viime vuosina olemme joutuneet todistamaan useita kriisejä Euroopan unionin lähialueilla. Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä on ollut kansannousuja ja sisällissotia. Ukrainan kriisi osoitti, etteivät aseelliset konfliktit ole historiaa edes Euroopassa. Viime kesän ja syksyn pakolaiskriisi on asettanut jäsenmaiden väliset suhteet koetukselle, ja pakolaisvirrat uhkaavat Euroopan unionin vapaan liikkuvuuden periaatetta. Samalla on huomioitava, että tämän päivän uhat eivät ole enää pelkästään sotilaallisia. Hybridisodankäynti ja hybridiuhat ovat muuttaneet konfliktien luonnetta. Rajapinnat ulkoisen ja sisäisen turvallisuuden välillä ovat laajentuneet, ja näiden kahden väliset erot alkavat olla kuin veteen piirretty viiva. Viime syksyn Pariisin terrori-iskujen jälkeen testattiin ensimmäisen kerran Lissabonin sopimuksen avunantopykälän merkitystä, ja Ranskan avunpyyntöön vastattiin monen maan taholta myönteisesti. Terrorismi, pakolaiskriisi ja jäsenmaihin kohdistuvat hybridisodankäynnin uhat osoittavat, että Euroopan unioni tarvitsee kattavampaa turvallisuus- ja puolustusyhteistyötä. Euroopan unionin yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa tuleekin kehittää vastaamaan paremmin tämän päivän ja tulevaisuuden uhkia, ja siksi rohkaisemme hallitusta aloitteellisuuteen painopisteen siirtämi-

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

seksi hybridiuhkien torjumiseen Euroopan unionin yhteisessä turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa.

Arvoisa puhemies! Kristillisdemokraattinen eduskuntaryhmä tukee Suomen osallistumista Ison-Britannian johtaman taisteluosaston valmiusvuoroon, mutta samalla kannustamme hallitusta pohtimaan, miten Euroopan unionin taisteluosastojärjestelmän käytettävyyttä kriisinhallintatehtävissä voitaisiin tulevaisuudessa parantaa.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Arvoisat kansanedustajat, myönnän tässä vaiheessa ministerille ehkä 2 minuuttia paikan päältä tai pöntöstä, kummin tahansa, ja ministerin puheenvuoroa seuraa lyhyt debatti.

14.53 Puolustusministeri Jussi Niinistö: Arvoisa puhemies! Kiitos eduskuntaryhmille pääpiirteisestä tuesta valtioneuvoston selonteolle. Kiitos myös kriittisistä huomioista. Ne ovat monin osin perusteltuja.

Etenkin kysymys siitä, miksi EU:n taisteluosastoja ei ole kertaakaan käytetty, on aiheellinen ja nousi useammassakin puheenvuorossa esille. Varmaan tärkein syy on suoraan sanottuna poliittisen tahdon puuttuminen, ja tässä suhteessa EU-maiden kannattaa katsoa peiliin. Toiseksi syynä ovat taakanjakokysymykset, ja kolmantena on kysymys valmiudessa olevan taisteluosaston sopivuudesta ajankohtaisen kriisinhallintatehtävän hoitamiseen. Näitä kysymyksiä on EU-tasolla ratkottava, ja tässä työssä Suomi on ollut aktiivinen ja aikoo olla sitä jatkossakin. On hyvä, että myös eduskunta on tässä suhteessa tilanteen tasalla ja hereillä.

Ongelmat on tiedostettu. Niitä on yritettävä ratkaista, sillä muuten taisteluosastokonseptillä tässä muodossa ei ole kestävää tulevaisuutta. Mainittakoon, että viimeksi kolmisen vuotta sitten Keski-Afrikan tasavallan kriisin yhteydessä olisi ollut mahdollisuus nopeaan toimintaan. Niinpä taisteluosastojen käyttömahdollisuus otettiin esille Suomen ja Ruotsin toimesta, mutta tukea ei muilta mailta riittävästi tullut, ja niinpä joukot Keski-Afrikan tasavallan operaatioon päädyttiin kokoamaan tavanomaiseen tapaan.

Arvoisa puhemies! On hyvä, että eduskunnassa tämän selonteon valiokuntakäsittelyn yhteydessä käydään tarkasti läpi EU:n taisteluosastotoiminnan hyödyt ja haitat.

14.55 Markku Pakkanen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Myös itse koen niin, että on tärkeää, että Suomi on mukana tässä EU:n joukkojen asettamisessa. Näihin nopean toiminnan joukkoihin tai taistelujoukkoihin 50 suomalaista pääsee mukaan. Kiinnittäisin huomiota, että se on suomalaisille reserviläisille tärkeä osa heidän harjoitustaan samalla, kun niin sanotut ammattisotilaat saavat tärkeää koulutusta. Suomi pystyy kouluttamaan maajoukkoja. He saavat kokemusta näistä kansainvälisistä tehtävistä, mikäli niihin sitten joudutaan.

Täällä on kiinnitetty huomiota siihen, että näitä joukkoja ei ole koskaan tarvinnut lähettää. Tämä itse koulutusvaihe, niin kuin ministeri omassa puheenvuorossaan kertoi, kestää jo kolme kuukautta ja antaa jo siinä vaiheessa hyvää harjoitusta suomalaisille, niin ammattilaisille kuin reserviläisille. Tämä näkökulma on minusta syytä huomioida.

14.56 Sofia Vikman kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kun puhutaan EU:n yhteisestä puolustus- ja turvallisuuspolitiikasta ja turvatakuista, on huomattava, mitä ne merkitsevät, ja toisaalta, mitä ne eivät merkitse. Suomelle läntinen yhteistyö on hyväksi ja

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

erittäin tärkeää. EU:n yhteinen politiikka ja turvatakuut velvoittavat, mutta EU ei ole puolustusliitto, eikä siitä ole sellaista tulossakaan. EU:n turvatakuut ovat tärkeä asia, mutta ne eivät yksinään riitä. Sama pätee Suomi—Ruotsi-yhteistyöhön. Se on erittäin hyvää ja toivottavaa, mutta ei yksistään riitä.

Turvallisuuspoliittisten päätösten ja keskustelun tärkein tavoite on aina Suomen turvallisuuden vahvistaminen omasta kansallisen etumme näkökulmasta. Toivottavaa on, että perjantaina julkaistu Nato-arvio käynnistää laajamittaisen, faktoihin perustuvan keskustelun sotilaallisen liittoutumisen ja liittoutumattomuuden vaikutuksista Suomen turvallisuuteen.

14.58 Sampo Terho ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kuten puhujamme jo totesikin, perussuomalaiset tukevat kyllä tätä esitystä. Taisteluosastot ovat periaatteessa hyvä yhteistyön muoto, vaikka käytännössä niitä todella ei ole hyödynnetty kertaakaan. EU:n puolustusyhteistyöllä on hyvä olla myös jokin käytännöllinen sisältö. Olen itsekini istunut aikani europarlamentin puolustusasiain alivaliokunnassa, jossa käytännön sisältöä todella konkreettisesti kaivattiin, että oli edes jotain, mitä oikeasti tehdä. Tätä kautta, myös tämän toiminnan kautta, edes yhdessä harjoittelu käytännössä, kuten sanoin, toteutuu.

Silti, kuten täällä on monesti tuotu jo esiin, selkeämpi tehtävän ja käyttötarkoituksen määrittely on pitkällä aikavälillä varmasti mielekästä. Itsekin entisenä rauhanturvaajana ymmärrän, että tällainen loputon harjoittelu ilman käyttöä ei tietenkään sitten joukkojen (Puhemies koputtaa) olemassaolon oikeutukseksi jatkuvasti riitä. Estehän ei tosin ole ollut, kuten ministerikin totesi, niinkään (Puhemies koputtaa) joukoissa itsessään, vaan ylipäänsä EU:n yhteisessä ulkopoliitikassa, jossa tätä yhteistä halua ei ole tähän asti löytynyt. Mutta kuten sanottu, totean ihan rauhanturvaajana omasta kokemuksestani, ettei YK:nkaan (Puhemies koputtaa) rauhanturvaajia varmaan ylläpidettäisi, jos he vain ikuisesti harjoittelisivat eivätkä ikinä tulisi käytäntöön.

14.59 Susanna Huovinen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Aivan kuten tässä keskustelussa yhteisesti on todettu, Suomi on johdonmukaisesti ollut tukemassa tätä taisteluosastokonseptia. Toivoisin, että ministeri voisi vielä varmemmaksi vakuudeksi nyt kertoa sosialidemokraattisen eduskuntaryhmän esittämään kysymykseen vastauksen, onko mielestänne näköpiirissä Suomen hallituksen kannan muutos suhteessa tähän taisteluosastokysymykseen, onhan Euroopan unionin piirissä laajemminkin nyt johtuen erilaisista turvallisuuspoliittisista uhistakin puhuttu oikeastaan tästä EU-yhteistyöstä enemmän kuin pitkään aikoihin. Lisäksi haluaisin tiedustella, näettekö te, että EU:n globaali ulko- ja turvallisuuspoliittinen strategia voisi antaa joitakin viitekehyksiä nyt myös tämän taisteluosastokonseptin kehittämiseksi, koska tästäkin keskustelusta voi päätellä, että (Puhemies koputtaa) vähän kehitettävääkin olisi.

15.00 Touko Aalto vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hyvä ministeri, kuten todettua, EU tarvitsee nopeiden joukkojen lisäksi nopeampaa päätöksentekoa. Kysynkin, miten Suomi osaltaan aikoo edesauttaa nopeampaa päätöksentekoa tilanteissa, joissa nopeita joukkoja tarvitaan. Toinen kysymykseni: tarvitaanko hallituksen mielestä nopeiden joukkojen operaatioihin YK:n mandaattia?

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

15.01 **Stefan Wallin r** (vastauspuheenvuoro): Puhemies, talman! På det nordiska utrikesministermötet i Haiko i Borgå i går betonade alla de nordiska länderna att de kraftfullt stöder en fördjupad dialog och ett samarbete mellan Nato, mellan Finland och mellan Sverige, och här citerar jag den gemensamma debattartikel som ministrarna hade i gårdagens Hufvudstadsbladet.

Porvoon ulkoministerikokouksessa eilen, jossa pohjoismaiset ulkoministerit olivat koontuneet, tämän päivän pääaihe tuskin oli mikään kioskinkaataajakysymys, mutta sen sijaan puhuttiin taatusti ja todistettavasti pohjoismaisen turvallisuuspoliittisen yhteistyön ja puolustusyhteistyön tulevaisuuden näkymistä. Kysyisin ministeri Niinistöltä: Mitä tietoa teillä on näistä keskusteluista? Tuliko siellä jotain uutta esille, ja mitähän Haikon kokouksesta jäi tältä osin käteen?

15.02 **Päivi Räsänen kd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Taisteluosastokonseptiin tehdyt sijoitukset ovat tuottaneet koulutuksellista hyötyä Puolustusvoimillemme, mutta onhan tämä kaiken kaikkiaan kallis järjestelmä pelkkänä harjoitustoimintana. Selonteosta löytyy lyhyt ylimalkainen kappale siitä, miten Suomen näkemyksen mukaan tätä konseptia tulisi tulevaisuudessa kehittää, mutta toivon, että te, ministeri, avaisitte hiukan enemmän tätä, esimerkiksi sitä, millä tavalla tätä yhteisrahoituksen lisäämistä voitaisiin kehittää.

Sitten vielä toinen kysymys liittyen johtovaltio Britannian tilanteeseen. Taisteluosastojen käytölle on kaksi vaikeaa edellytystä, toisaalta nämä kustannukset, jotka lankeavat erityisesti johtovaltiolle, ja sitten kysymys poliittisesta yhteisymmärryksestä. Kun Britannialla on nyt käymistila menossa suhteessa Euroopan unioniin, niin miten näette, että se vaikuttaisi, mikäli tällainen mahdollinen tositilanne tulisi vastaan tämän vuoron aikana?

15.03 **Pertti Salolainen kok** (vastauspuheenvuoro): Herra puhemies! Suurin kritiikkihän täällä nyt on kohdistunut siihen, että näitä taisteluosastoja ei ole käytetty. Toki on myönnettävä, että olisi erittäin hyvä, jos olisi sopivissa tilanteissa voitu käyttää niitä, mutta osittain tämä kritiikki on kuitenkin väärä. Se on väärä siinä mielessä, että on erittäin tärkeätä, että Suomen puolustusvoimat saavat kansainvälistä yhteistoimintakykyä näitten harjoitusten kautta, ja sillä on mitä suurin merkitys meidän Puolustusvoimillemme, jotka pyrkivät tähän niin sanottuun interoperabilityyn eli yhteensopivuuteen. Tähän voisi todeta hieman retorisesti, että eihän Suomenkaan puolustusvoimia lakkauteta, vaikka ne vain harjoittelevat. Eli toisin sanoen kyllä harjoituksella on myöskin erittäin suuri merkitys.

Mitä sitten tulee kaiken kaikkiaan siihen, miten tässä pitäisi mennä eteenpäin, nythän Pariisin terrori-iskujen jälkeen Euroopan unioni on (Puhemies koputtaa) herännyt tähän turvallisuuspoliittiseen ajatteluun, ja nyt olisi aivan oikea hetki, että Suomen ja Ruotsin hallitukset yhdessä nostaisivat EU:ssa esille tämän kysymyksen ja ylipäättään tämän turvallisuuspoliittisen (Puhemies koputtaa) asian vahvemmin Euroopan unionin puitteissa.

15.04 **Mika Kari sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Euroopan unionin taisteluosasto on kuin vakuutus, jota ei ole tarvittu. Toisaalta hyvä, ettei ole tarvittu, mutta kynnys taisteluosaston käytölle on kyllä jäänyt kieltämättä epäselväksi, ja toivottavasti Euroopan unionin globaali strategia tuo tähän tarvittavaa vastausta.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Olisin kysynyt samaa kuin edustaja Räsänen brexitistä. Jos Iso-Britannia päättää erota Euroopan unionin jäsenyydestä, prosessi toki kestää useamman vuoden, mutta näkeekö ministeri välittömiä vaikutuksia kansanäänestyksellä tähän johtovaltion rooliin?

Suomi toimii vakauttavana voimana monessa kansainvälisessä organisaatiossa, myös Euroopan unionissa, ja meidän oma roolimme kriisinhallinnassa on ollut pitkä ja merkittävä. Haluan tässä nostaa esille keskustan eduskuntaryhmän puheenjohtaja, edustaja Vanhasen ryhmäpuheenvuoron, jossa ansiokkaalla tavalla kuvattiin Suomen roolia kriisien hallinnassa ja myös (Puhemies koputtaa) terminologian osalta, että emme puhuisi vain taisteluosastoista, vaan näkisimme tämän kriisinhallinnan roolin, puhumattakaan ulkomaalaisista lentokoneista ja niiden lentoreiteistä.

15.06 Matti Vanhanen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Kari käytti hyvää termiä: tässä on vähän kyse vakuutuksesta. Luulen, että näiden taisteluosastojen merkitys historiallisessa perspektiivissä näkyy vasta vuosien, vuosien päästä. Varmasti tämä toimintakonsepti tulee vielä muuttumaan. Ehkä se seuraava askel pikemminkin on kiinteämpi valmius nopeaan toimintaan.

Silloin, kun osastokonseptin perustamisesta tehtiin päätökset vuonna 2004 ja toimeenpano ensimmäisen kerran 2007, niin tämä perustui nimenomaan YK:n pääsihteerin voimakkaaseen vetoomukseen meille siitä, että luotaisiin yksikköjä, jotka kykenevät nopeasti muutamassa päivässä menemään paikkoihin kansanmurhien tai muiden kriisien estämiseksi. Useasti sitä ensivaihetta sitten seuraisi pidemmälle menevä operaatio, joita joudutaan suunnittelemaan ja kokoamaan pidempään, mutta tämä on nyt tietynlainen ensiapu ja vakuutus. Tämän kustannukset verrattuna EU:n jäsenmaiden koko puolustusbudjetteihin ovat sittenkin marginaaliset. Tässä mielessä tämä vakuutus-termi oli minusta hyvä, ja hyötysuhde on kelpoinen.

15.07 Antti Lindtman sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Tämä vakuutus-termi on todella hyvä. Täytyy muistaa, että EU on Suomelle myös turvallisuuspoliittinen ratkaisu. Sitä ei pidä unohtaa. Nyt erityisesti Pariisin iskun jälkeen, kun näyttää siltä, että EU ottaa harppauksen eteenpäin, kun Ranska aktivoi nimenomaan tämän avunanto-, ei siis yhteisvastuulausekkeen, tämän 42.7:n, niin nyt tässä tilanteessa on tärkeää, että annetaan täältä selkeä viesti, että Suomi tukee EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen ulottuvuuden kehittämistä.

Suomen ulkopoliittikkaa on luonnehdittu nimenomaan tällä termillä, "vakauspoliittikka", johon kuuluu se, että Suomi ja myös Ruotsi ovat sotilasliittojen ulkopuolella ja toimivat vakauttavina tekijöinä. Tässä suhteessa annan myös tunnustuksen edustaja Vanhasen termille, kun hän totesi, että vähempikin sotaretoriikka riittää. Olen tismalleen samaa mieltä. Sekin tukisi tätä meidän pitkään jatkunutta ulkopoliittista vakauspoliittikkaa. On tärkeää, että ne voimat, jotka (Puhemies koputtaa) ovat olleet tämän linjan takuumiehinä ja -naisina, tekevät tiivistä yhteistyötä myös jatkossa.

15.08 Markus Mustajärvi vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Jos muistelee tätä taisteluosastojen perustamisen historiaa, niin kyllähän lähtökohta oli nimenomaan se, että sillä haettiin kriisinhallintaa, ongelmien ratkaisua ja haluttiin estää kansanmurhat. Ei silloin perusteltu asiaa kansallisen puolustuskyvyn kehittämisellä. Se tuntuu olevan tänä päivänä se päällimmäinen peruste.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Mutta ihmettelen kyllä, mihin se EU-kriittisyys katoaa silloin, kun puhutaan Euroopan unionin yhteisestä puolustus- ja turvallisuuspolitiikasta. Ja samalla tapaa se katoaa silloin, kun puhutaan EU-rahoituksen lisäämisestä puolustussektorilla.

Mutta olipa kyse sitten Nato-selvityksestä, ulko- ja turvallisuuspolitiikasta yleensä tai vaikka Lissabonin sopimuksen velvoitteista, niin Suomen tulee aina tehdä kansalliset, itsenäiset ratkaisut. Eli siinä suhteessa olen kyllä täysin tasavallan presidentin kannalla, toisin kuin ne, jotka ovat nytten viemässä rinta rinnan, ja tulkitsevat tätä Nato-selvitystä niin, että se tarkoittaa nimenomaan sitä, että Suomi ei voi tehdä itsenäisiä ratkaisuja.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Vastauspuheenvuoro edustaja Mustajärven puheenvuoron johdosta. — Edustaja Vanhanen.

15.09 Matti Vanhanen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Mustajärvi on oikeassa siinä, että koko tämä konsepti EU:ssa, pitkälti YK:n pyynnöstä, perusteltiin nimenomaan muun muassa kansanmurhilla. Mutta kun Suomi teki omaa päätöksentekoaan siitä, kannattammeko tätä ja olemmeko edistämässä tätä ja lähdemmekö mukaan, niin kuin lähdimme ensimmäisiin taisteluosastoihin, niin siihen sisältyy myös analyysi siitä, millä tavalla näitten varojen käyttäminen tähän tarkoitukseen palvelee myös meidän oman puolustuksemme kehittämistä. Ja ne perustelut olivat puoltamassa sitä, että meidän kannattaa myös tältä kannalta lähteä mukaan.

15.10 Timo Heinonen kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Nato-keskustelu on oma keskustelunsa, ja olisi toivottavaa, että hallitus toisi tämän selvityksen myös eduskunnan keskusteluun tähän saliin. On arvokasta, että täällä annetaan laaja tuki. Suomen on tärkeää olla mukana EU:n taisteluosastotoiminnassa. Sotilasliittoon kuulumattomalle maalle on tärkeää, että otamme kaiken hyödyn irti, mitä EU:sta on saatavana. Pariisin iskujen jälkeen Lissabonin avunantolauseke aktivoitui ja kaikki vastasivat siihen nopeasti "kyllä". On sotilasliittoon kuulumattomalle maalle arvokasta, että näin toimittiin, ja meille tällainen laeva tulkinta tästä avunantolausekkeesta on varmasti eduksi.

Ja haluan myös kiittää ministeriä siitä, että edellisen vastaavatyypin keskustelun jälkeen saimme hyvän selvityksen, että kriisinhallintaveteraaniohjelma on etenemässä tämän vuoden aikana. Se koskettaa myös näitä naisia ja miehiä, kuten kaikkia, jotka me lähettämme kriisinhallintatehtäviin. Kannamme vastuun pahimmallakin hetkellä.

15.11 Sirpa Paatero sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Suomalaisen oman turvallisuuden ja puolustuksen lisäksi meillä on oltava leveämmät hartiat, ja siihen EU on ollut se sosialidemokraattienkin tukema vaihtoehto. Me saamme sieltä oppia, niin kuin on tässä todettu, mutta ne turvaavat kuitenkin isossa kuvassa meidän yhteistä eurooppalaista turvallisuutta.

Tässä on ollut näitä kysymyksiä siitä, onko järkevää maksaa niin suurta hintaa harjoitustoiminnasta ja muusta, ja sitten toisaalta tästä päätöksenteosta ja osittain myöskin niistä tehtävistä, mihin taistelujoukkoa voidaan käyttää tai ei.

Kysymykseni ministerille on, että onko Euroopan unionin sisällä keskustelua tästä päätöksentekojärjestelmästä tai tästä nykyisin rajatusta tehtävien laajentamisesta tai muuttamisesta johonkin toiseen suuntaan. Ja toinen kysymys: tässä nämä johtovastuut ovat nyt

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Britanniassa, joka on tietenkin tässä omassa prosessissaan, mutta onko muuten tulevaisuudessa innokkaita johtovastuun ottajia?

15.12 Mikko Savola kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Ainakin minun ajatteluni lähtee siitä — ja toivottavasti monen muunkin — että kun kansainvälisiin operaatioihin osallistutaan, puhutaan niin kriisinhallinnasta kuin muusta harjoittelutoiminnasta, niin aina keskiössä on meidän oma kansallinen puolustus ja sen pitää olla sitä tukevaa. Meillä on kuitenkin uniikki järjestelmä Euroopankin mittapuussa, yleinen asevelvollisuus ja reserviläisiin pohjautuvat joukot, ja meidän reserviläiset saavat tärkeätä kansainvälistä kokemusta näiden toimintojen kautta.

EU:n taistelujoukot ovat tärkeä osa tätä meidän yhteistä EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mutta näiden joukkojen hyödyntäminen — tästäkin on tänään keskusteltu — on jäänyt oikeastaan olemattomaksi, sitä ei ole tehty, ainoastaan harjoittelutoimintaa. Kysyisinkin ministeriltä: voisiko kriisinhallintatehtävissä hyödyntää — esimerkiksi kun viime kaudella puhuttiin paljon Malin operaatiosta, niin olisiko tämäntyyppisiin (Puhemies koputtaa) operaatioihin mahdollisuus hyödyntää — näitä joukkoja (Puhemies koputtaa) käytännössä enemmän?

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Myönnän vielä vastauspuheenvuorot edustajille Tuppurainen, Vikman, Pakkanen ja Lindtman ja ministerille sen jälkeen pari minuuttia. Ja sitten vähitellen, vähitellen siirryttäisiin puhujalistaan.

15.14 Tytti Tuppurainen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Euroopan unioni on Suomelle aivan perustavanlainen turvallisuusyhteisö, ja EU:n turvallisuus- ja ulkopoliittisessa yhteistyössä tapahtuu tällä hetkellä hyvin paljon. Se on ajankohtaista muun muassa tämän avunantolausekkeen aktivoimisen myötä ja myös sen myötä, että korkea edustaja Federica Mogherini valmistelee tätä globaalistrategiaa, jossa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa vielä linjataan tarkemmin.

Toisaalta yhteistyössä on myös huolenaiheita esillä, joista keskeisin liittyy täällä jo mainittuun mahdolliseen Ison-Britannian irtoamiseen koko Euroopan unionista ja eurooppalaisesta yhteistyöstä, ja sen mukanaan tuomia riskejä ei liene syytä enempäänsä korostaa.

Suomelle on tärkeätä vaalia eurooppalaista yhteistyötä. Meidän etumme ei ole EU:n hajoaminen ja palaaminen takaisin suurvaltojen Eurooppaan. Senpä tähden meidän tulee sitoutua eurooppalaiseen yhteistyöhön ja olla mukana taisteluosastojen toiminnassa ja myöskin vahvasti kehittämässä taisteluosaston toimintaa.

15.15 Sofia Vikman kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Jotkut täällä tahtovat nähdä sotaretoriikkaa. Sellaista en tunnista. Sotaretoriikan maalailijat kuitenkin unohtavat sen tosiasian, että kun haluamme rauhaa, niin meidän on varauduttava puolustamaan niin uskottavasti, että kenenkään ei yksinkertaisesti kannata Suomea uhata tai Suomeen hyökätä. Tältä kannalta maailman vahvimman puolustusliiton turvatakuut olisivat merkittävä lisä omaan kansalliseen puolustukseemme, kuten asiantuntijoiden Nato-arviostakin ilmenee. Turvallisuuspoliittisten päätösten tärkein tavoite on aina Suomen oman turvallisuuden vahvistaminen. Meidän omasta uskottavasta puolustuksesta on joka tapauksessa huolehdittava, ja yksin (Puhemies koputtaa) ei kannata jättäytyä.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

15.16 Markku Pakkanen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kuulun niihin joukkoihin, jotka pitävät tärkeänä Suomen omia puolustusvoimia, ja koen niin, että tällainen mukanaolo taistelujoukoissa vahvistaa meidän omaa puolustuskykyämme ja reserviläisten mahdollisuutta harjoitella. Itse olen ollut mukana YK-joukoissa ja koen niin, että on vähän erikoista, että keskusteluun nousevat täällä nämä joukot, joita ei ole tarvinnut käyttää. Minusta se on vain hyvä, että maailmalla ei ole sellaisia kriisejä, missä tällaisia joukkoja olisi. Pidän arvokkaana sitä edustaja Salolaisen näkemystä, etteihän Suomikaan omasta puolustuksestaan luovu, vaikkei sitä tarvitse käyttää. Eversti Paronen aikanaan kertoi Namibiassa, että voimaa pitää näyttää, jotta sitä ei tarvitsisi käyttää. Tämä on minusta hyvä periaate tällaisissa YK-johtoisissa ja näissä kansainvälisissä tehtävissä.

15.17 Antti Lindtman sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Osin tähän Vikmanin puheenvuoroon viitaten, vaikka tästä nyt ei Nato-keskustelua tehdä, sanon, että minusta se osoittaa sen, että on todella tärkeää, että erityisesti ne puolueet, jotka ovat Suomen pitkän, vakaan ulkopoliittisen linjan, vakauspolitiikan — johon kuuluu se, että Suomi pysyy sotilasliittojen ulkopuolella ja se on vakauttava tekijä — kannalla, kaikki ne voimat nyt tekevät tiivistä yhteistyötä, sen voi tässäkin todeta.

Mutta halusin puuttua tähän edelliseen puheenvuoroon, tähän turvatakuukeskusteluun. Aikanaan puhuttiin siitä, merkitsevätkö nämä mitään, ja edustaja Vikman ensimmäisessä puheenvuorossaan — vähän samaa retoriikkaa — muistutti, että meidän pitää muistaa, mitä ne eivät merkitse. Kun edustaja Heinonen täällä totesi, että meitä palvelee tällainen laaja tulkinta ja ikään kuin (Puhemies koputtaa) proaktiivinen ajatus ulko- ja turvallisuuspoliittisesta yhteistyöstä EU:ssa, niin olen kyllä tässä Heinosen tulkinnan kannalla (Puhemies koputtaa) enemmän näitten turvatakuiden osalta EU:ssa. EU on meille turvallisuuspoliittinen ratkaisu.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Ja viimeinen vastauspuheenvuoro.

15.18 Krista Mikkonen vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puheenjohtaja! Mielestäni keskustan ryhmäpuheenvuorossa esiin tullut termin kyseenalaistaminen, että onko "taistelujoukot" tai "taisteluosasto" oikea termi näille Euroopan joukoille, oli hyvä huomio. Ja on aivan totta, että kun kyse on kriisinhallinnasta ja on paljon myös tehtäviä, missä he suojaavat nimenomaan siviilejä, niin antaa ehkä väärän kuvan tämä taistelujoukko-sanan käyttö, ja siihen todellakin kannattaa kiinnittää huomiota.

Sitten minä haluaisin nostaa tämän kriisinhallinnan kokonaisvaltaisen näkökulman. Elikä EU:ssa myös siviilikriisinhallintatoimintaa tehdään ja sitä halutaan kehittää yhdessä sotilaallisen kriisinhallinnan kanssa, samoin kuin Suomessa. On nostettu esiin, että sitä pitäisi entistä enemmän miettiä kokonaisvaltaisesti. Olisin kysynyt ministeriltä: miten tässä asiassa on edetty niin EU:n tasolla kuin meillä Suomessa?

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Ja nyt ministerille 2 minuutin vastauspuheenvuoro.

15.19 Puolustusministeri Jussi Niinistö (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitoksia kysymyksistä, kommentaista, huomioista.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Kysymyskierroksen aloitti edustaja Pakkanen, joka totesi, että EU:n taisteluosastot ovat tärkeää harjoitusta reserviläisille. Sitä ne toki ovat, mutta on aina muistettava perinteisten reservien kertausharjoitusten kustannustehokkuus ja vaikuttavuus, kun puhutaan Suomen puolustuskyvyn kehittämisestä.

Edustaja Huovinen kysyi hallituksen kannasta taisteluosastokysymykseen tulevaisuudessa. Tämänhetkinen kantahan käy tästä selonteosta ilmi, mutta totta kai seuraamme keskustelua EU-tasolla ja toivomme, että tämä EU:n valmisteilla oleva globaali strategia antaisi eväitä taisteluosastokonseptin järkevään uudistamiseen. Tähän samaan kysymykseen tarttuivat myös edustajat Räsänen ja Savola ja taisi tarttua edustaja Paaterokin.

Edustaja Aalto kysyi Suomen kykenevyydestä nopeaan päätöksentekoon. Siitä mielestäni on esimerkki kolmen vuoden takaa, kun olimme valmiit Keski-Afrikan tasavallan operaatiosta päättämään kertomani mukaisesti.

Edustaja Wallinille totean, että minulla valitettavasti ei ole tietoa tästä pohjoismaisten ulkoministereiden Haikon kokouksesta. En ole vielä ministeri Soinin kanssa asiasta ehtinyt puhua.

Edustaja Kari vertasi varsin osuvasti EU:n taisteluosastokonseptia vakuutukseen, ja hän kysyi, taisi olla edustaja Räsänen tavoin, Ison-Britannian erosta brexitistä. En usko, että jos brexit toteutuisi, kansanäänestys sanoisi "ei". En usko, että sillä olisi välittömiä vaikutuksia Ison-Britannian johtorooliin nyt kyseessä olevassa taisteluosastossa.

Edustaja Lindtman otti esille sotaretoriikan. Ja taisi olla edustaja Mikkonen, vai oliko se niin, että edustaja Vanhasen aloitteesta tämä keskustelu käytiin, ja Kari myös. Totean — tämä on tietysti mielipidekysymys, onko se sotaretoriikkaa vai ei — että englanninkielinen nimi on EUBG eli battlegroup-taisteluosasto, siinä mielessä oikea käännös. Kyseessä on yleinen sotilastermi, joka viittaa joukkoon, joka kykenee itsenäiseen toimintaan. Siinä mielessä nimi on edelleenkin perusteltu.

Edustaja Paatero kysyi, tiedänpö, onko taisteluosastojen johtovastuun innokkaita ottajia tulevaisuudessa. En tiedä, mutta sen tiedän, että Suomi ei ainakaan tässä taloudellisessa tilanteessa. Tällaisen Ison-Britannian kaltaisen johtovastuun ottaminen sopii ammattiarmeijalle, mutta reserviläisistä koostuvalle armeijalle se olisi tavattoman kallis. Puhutaan kymmenistä ellei sadoista miljoonista euroista.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Siirrymme puhujalistaan.

15.22 Kari Kulmala ps: Arvoisa puhemies! Suomi osallistuu EU:n taisteluosastojen valmiusvuoroon nyt kuudetta kertaa. Eli tämä ei ole nykyisen hallituksen keksintö. Suomi osallistuu tällä kertaa valmiusvuoroon 52 sotilaan voimin, ja osallistuminen maksaa meille veronmaksajille 2,6 miljoonaa euroa eli kymmenyksen siitä, mitä se on maksanut aikaisemmin. Päätöstä seuraaviin valmiusvuoroihin osallistumisesta ei ole vielä tehty, mutta pidän henkilökohtaisesti tärkeänä, että olemme siellä, missä saamme uutta sotilaallista osaamista ja kokemusta sotilaallisesta yhteistyöstä muiden EU-maiden kanssa.

Pitää muistaa myös se seikka, että Euroopan unionilla ei ole omia itsenäisiä puolustusvoimia. Senkin vuoksi tällaiset harjoitukset ovat tärkeitä. Olisi kuitenkin hyvä, että osastot rahoitettaisiin yhteisesti, jolloin Suomen osuus voisi edelleen pienentyä tästä 2,6 miljoonan osuudesta. Tärkeintä on kuitenkin miettiä, mitkä ovat Suomen valmiusvuoroihin osallistumisen todelliset hyödyt ja haitat ja miten toimintaa voitaisiin entise-

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

stään järkevöittää. Tässä on mietittävä nimenomaan Suomen etua. Samalla on selkiytettävä, millaisia suunnitelmia EU on tehnyt taistelutoiminnan kehittämisen suhteen.

Mielestäni tärkeimpänä hyötynä tällaiselle toiminnalle on sotilaallinen yhteistyö EU-maiden kanssa ja nimenomaan siksi, ettei EU:lla ole omia asevoimia. Mikäli joukkojen tarkoituksena on jatkossakin, että heitä voitaisiin käyttää kriisinhallintatehtäviin tilanteissa, joissa tarvitaan nopeaa reagoitua yllättävästi syntyneeseen kriisiin, niin tehtäviä varmasti tulevaisuudessa riittää.

15.24 Tytti Tuppurainen sd: Arvoisa puhemies! Itse päätös sotilasosaston lähettämisestä ei luvalla sanoen ole mitenkään vaikea tai kauaskantoinen. Suomi on osallistunut tähän toimintaan jo useita kertoja aiemminkin. Odotettavissa on tälläkin kertaa harjoittelua, joka yhteistoimintakykyä parantaessaan on sinänsä varsin arvokasta.

Osaston käyttö operaatioissa on sitä vastoin epätodennäköistä. Tulevia kriisejä on vaikea ennakoida. Silti lienee todennäköistä, että sellainen operaatio, josta kaikki 28 EU-maata pääsisivät yhteisymmärrykseen, ei toteudu tämän vuoden aikana. Tämä päätöksen tekijärjestelmä onkin pohtimisen arvoinen. Kukaan meistä ei tietenkään halua, että osastolle tulisi pakko, saati kiire, ryhtyä sotilasoperaatioon. Mutta pidän selvänä, että järjestelmän ylläpito on mielekästä vain, jos sitä voidaan käyttää. Suomen tulisi määrätietoisesti hakea poliittista yhteisymmärrystä järjestelmän toimivuuden lisäämisestä.

Arvoisa puhemies! Eurooppalainen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka on ajankohtainen. Saksa on laatimassa uutta tilannearviota, johon sisältyy aiempaa aktiivisempi rooli turvallisuuspolitiikassa ja puolustuksen resurssien lisäys. Saksan aktivoituminen tukee Euroopan turvallisuutta, niin paljon on maailma muuttunut.

Toisaalla eurooppalainen turvallisuusrakenne uhkaa haurastua. Mikäli Britannia lähtee Euroopan unionista, on se katastrofaalista myös ja varsinkin Euroopan turvallisuudelle. Suomen kansallisen edun kannalta yhteistyörakenteet ovat tärkeitä. Emme halua hajoavaa EU:ta ja sen tilalle suurvaltojen Eurooppaa. Meidän on viestittävä yhteistyöhakuisuutta ja sitouduttava nyt puheena oleviin toimiin.

15.26 Esko Kiviranta kesk: Arvoisa puhemies! Suomi on ollut aktiivisesti mukana osallistumassa EU:n taisteluosaston toimintaan, ja toiminnasta saadut kokemukset ovat olleet myönteisiä. Kriisinhallintaoperaatioissa Suomella on ollut perinteisesti myös kansainvälisesti tunnustettu korkea osaamisen taso. Tätä osaamista pystytään EU:n taisteluosastoon osallistumalla pitämään ajantasaisena sekä kehittämään. Taisteluosastoon osallistuneita henkilöitä on toiminnassa mukanaolon jälkeen voitu käyttää myös erilaisissa kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä ja näin hyödynnetty saatu kokemus laajemmalla kentällä. Voidaan sanoa, että EU:n taisteluosastoon osallistuminen ja Suomen toiminta kriisinhallinnassa tukevat toisiaan.

Moniin muihin maihin verrattuna Suomen puolustus on poikkeuksellinen. Oman maan puolustuksemme perustuessa vahvaan reserviläisarmeijaan sekä liittoutumattomuuteen on muilla toiminnassa olevilla mailla käytössä joko ammattiarmeija tai jäsenyys puolustusliitossa tai molemmat. Nyt kyseessä olevassa osastossa Irlannin lähtökohdat ovat samankaltaiset kuin meillä. Irlannilla ei ole ammattisotilaista koostuvaa armeijaa, ja he ovat liittoutumattomia kuten Suomi.

Nykyaikaisen kriisin eskaloituessa voimankäyttöön ehkä hyvinkin nopeasti on tärkeää, että Suomella on mahdollisuus ottaa oppia muiden maiden toimintatavoista. Tämän lisäksi

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Suomella tulee olla kyky siirtää saadut opit osaksi omaa maanpuolustustamme sekä yleiseen kriisinhallintaan. Tätä tavoitetta tukee se, että nyt perustettava osasto koostuu hyvin pitkälti toimintaan sitoutuneista reserviläisistä, jolloin osaston toiminnasta saadut opit ja kokemukset saadaan kantahenkilökunnan lisäksi myös suoraan aktiivisten reserviläisten käyttöön.

Taisteluosasto koostuu hyvin erilaisista joukoista, jotka yhdessä tuovat sille vaadittavan operatiivisen toimintakyvyn mahdollistaen osaston itsenäisen toiminnan erilaisissa toimintaympäristöissä. Suomesta suurin osallistuva yksikkö on tiedustelujoukkue. Nykyaikaisessa, nopeasti muuttuvassa ympäristössä tiedon keruu ja sen analysointi ovat kriisin aikana erittäin keskeisiä johtamisen työkaluja. Osallistumisella saadaan varmasti lisäarvoa suomalaisen tiedustelutoiminnan ajantasaiselle kehittämiselle. Yhteisen taisteluosaston toiminnassa esiintyneisiin haasteisiin on aktiivisesti lähdetty kehittämään ratkaisuja, esimerkiksi eri osallistujien välistä kommunikaatiota kehittämällä. Tämä on osoitus joukon toimintakyvystä sekä siitä, että toiminta kehittyy ajan vaatimusten mukaisesti.

Arvoisa puhemies! Osallistumalla EU:n taisteluosastoon yhdessä muiden maiden kanssa kehitämme sekä yhteistyötä muiden EU-maiden kanssa että omaa osaamistamme ja kykyä nopeaan toimintaan kriisinhallinnassa. Tämän lisäksi joukkoihin osallistuminen on kustannustehokas tapa kouluttaa sekä Puolustusvoimien kantahenkilökuntaa että reserviläisiä nykyaikaisiin kriisitilanteisiin kansainvälisessä toimintaympäristössä.

15.30 Katri Kulmuni kesk: Arvoisa puhemies! Kansainväliseen kriisinhallintaan osallistuminen on tärkeä osa Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Näin Suomi osoittaa, että se haluaa osaltaan olla tukemassa rauhaa, turvallisuutta ja vakauden ylläpitoa maailmassa. Sotilaallinen kriisinhallinta on osa kriisinhallinnan kokonaisuutta, ja tähän osaan kuuluvat myös nämä Euroopan unionin taisteluosastot, joista tänään keskustelemme.

Kansainväliset kriisinhallintaoperaatiot ja niihin valmistautuminen, kuten nyt kyseessä olevien taisteluosastojen kohdalla, parantavat tietyllä tavalla myös kansallista puolustuskykymme, kun reserviläiset ja kantahenkilökunta pääsevät harjoittelemaan myös kansainvälisessä toiminnassa. Tässä mielessä EU:n nopean toiminnan taisteluosastotoiminta on myös hyödyllistä Suomelle, vaikka tähän mennessä taisteluosastoja ei onneksi olekaan käytetty vastauksena mihinkään konkreettisiin kriisitilanteisiin. Valmiusvuoroissa ollutta suomalaishenkilöstöä on myöhemmin käytetty erilaisissa kriisinhallintaoperaatioissa, ja myös jatkossa Suomella täytyy olla tarvittaessa kyky toimia nopeastikin EU:n sotilaallisissa kriisinhallintaoperaatioissa.

Mitä tulee taisteluosastokonseptin toimivuuteen, on siinä ollut toki matkan varrella hankaluuksia. Ei ole välttämättä löytynyt yhteistä poliittista tahtoa, tai taisteluosastosta päävastuussa ollut valtio ei ole suostunut kantamaan operaatiosta syntyvää taloudellista taakkaa. Muutaman kerran taisteluosastojen käyttöähän on harkittu, kuten Kongoon vuosina 2005—2006, Tšadiin ja Keski-Afrikan tasavaltaan itse asiassa pariinkin otteeseen. Mutta lopulta on kuitenkin päädytty sitten erikseen suunniteltuun EUFOR-operaatioon.

Arvoisa puhemies! Suomi on puhunut pitkään EU:n taisteluosaston käytettävyyden puolesta. Järjestelmän ongelmat eivät ole syy luopua EU:n taisteluosastoista vaan kehittää niitä edelleen osana EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa. Kun katsotaan laajasta näkökulmasta, viime vuosina EU:n huomiota ja resursseja ovat vieneet talousongelmat ja pakolaiskriisi eikä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan kehittämiseen ole ehditty panostaa samalla lailla kuin olisi ollut syytä. EU kuitenkin tarvitsee kompetenssia myös tällä

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

alalla, ja taisteluosastojen kehittäminen on siihen yksi hyvä väline. Suomi on lähettänyt osastoja EU:n taisteluosastovalmiusvuoroon jo itse asiassa viisi kertaa aikaisemminkin, eli kysymyksessä ei ole mikään uusi asia kohdallamme. Budjetissa valmiusvuoron kustannukseksi on arvioitu noin 2,6 miljoonaa euroa, ja Suomi maksaa osallistumisesta mutta myös hyötyy itse toki nopean toiminnan valmiuksien ja kriisinhallintakyvyn kehittymisestä sekä tärkeistä yhteistyökuvioista eri EU-maiden kanssa.

On onni, jos tulevaisuudessakaan taisteluosastoille ei tule tositilanteen käyttötarpeita, mutta silti Suomen täytyy toimia siihen suuntaan, että taisteluosastot olisivat todella käytettävissä siinä tapauksessa, että tarve kriisissä jossakin päin syntyisi.

15.34 Satu Taavitsainen sd: Arvoisa puhemies! Arvoisa ministeri! Suomella on pitkät perinteet rauhanturvaamisen ja monenkeskisen kansainvälisen yhteistyön alueella. Asemamme on vakiintunut sotilasliittoon kuulumattomana mutta eurooppalaista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa tukevana maana. Jäsenyytemme Euroopan unionissa on keskeinen turvallisuuspoliittinen valinta. On tärkeää, että tuemme jatkossakin EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamista.

Eurooppa kuitenkin kantaa nyt valtavaa ristiä harteillaan, sillä se ei ole onnistunut luomaan rauhaa ja vakautta lähialueilleen. Arabikevään tuoma toivo paremmasta on haihtunut. Itsevaltiaita ei ole saatu kukistettua, vaan väkivallattomat mielenosoitukset köyhyyttä ja korruptiota vastaan on tukahdutettu väkivaltaisesti, mikä on raivannut tilaa terroristeille, joita karkuun ihmiset ovat joutuneet lähtemään kotimaastaan kohti Eurooppaa.

Arvoisa puhemies! Yhteiskuntien levottomuuksia ruokkivat nuorisotyöttömyys, epävakaa yhteiskunta, koulutuksen ja terveydenhuollon puute, eriarvoisuus ja korruptio. Viha muhii ja kasvaa, jos kansalaisilla ei ole ihmisoikeuksia ja poliittisia vaikutusmahdollisuuksia eikä tulevaisuudentoivoa. Valtio voi tarkoittaa nuorille pelkkää kiinnikäyvää poliisia. Ihmiset kokevat, että heidät on hylätty oman onnensa nojaan. Tällöin ei millään ole enää mitään väliä. Terroristien on helppo saada rekrytoitua lisää vihaisia joukkoonsa, ja yhteiskunnat radikalisoituvat. Tällöin rauhanturvaaminen on vaikeaa, kun ei ole rauhaa, mitä turvata, eikä osapuolia, kenen kanssa neuvotella rauhasta.

Euroopan yhdessä suurvaltojen kanssa on toimittava sen puolesta, että Välimeren toisella puolella hallitukset luopuvat omien kansalaistensa sortamisesta ja opposition tukahduttamisesta. Aseiden myynti sota-alueille on lopetettava. Ei riitä, että osa maista, kuten Suomi, ei sitä tee, vaan koko kansainvälisen yhteisön on laitettava rauha rahaa tärkeämmäksi. Ihmisarvo on jakamaton ja kansalaisuudesta riippumaton. Julkisen vallan velvollisuutena on aina kunnioittaa ja suojella sitä. Samaan aikaan, kun lähetämme suomalaisia sotilaita taistelujoukkoihin, tulee muistaa, että toivoa muutoksesta ja rauhasta ei tule sotien vaan kansalaisyhteiskuntia vahvistaen.

15.38 Päivi Räsänen kd: Arvoisa herra puhemies! Edustaja Kulmuni totesi täällä puheessaan, että on ollut onni, ettei taisteluosastoille ole tähän asti ollut käyttöä. Olen tästä hiukan eri mieltä, nimittäin kriiseistä ei ole ollut puutetta. Käyttöä taisteluosastokonseptille olisi kyllä ollut, mutta niihin tarpeisiin ei ole kyetty vastaamaan, lähinnä tämän päätöksentekojärjestelmän vaatimusten vuoksi. Selonteossahan kyllä ansiokkaasti pohditaan näitä erilaisia syitä siihen, miksi taisteluosastoja ei ole pystytty käyttämään. Pääosin kolme syytä: ensinnäkin yhtenäisen poliittisen tahdon puute, johon liittyy yksimielisyysvaatimus ja myös se, että pelkästään yhtenäisen tilannekuvan saaminen on vaikeaa, toiseksi nämä taa-

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

kanjakokysymykset ja kolmanneksi kysymys valmiusvuorossa olevan taisteluosaston sopivuudesta ajankohtaiseen kriisinhallintatehtävään. Itse arvioisin, että tämä viimeinen este olisi vielä hoidettavissa. Kysyisin ministerin arviota siihen, kun käynte keskusteluja tuolla Euroopan unionin puolustusministerien kanssa: näettekö mahdolliseksi näköpiirissä, joko nyt tämän kohta alkavan vuoron aikana tai myöhemmin, että ylipäänsä tätä konseptia käytännössä kyettäisiin käyttämään?

15.39 Touko Aalto vihr: Arvoisa herra puhemies! Hyvä ministeri, vastasitte oikein hyvin siihen kysymykseen, miten Suomi omalta osaltaan pystyy nopeasti tekemään kansallisia ja omia päätöksiä. Tarkennan hieman alkuperäistä kysymystäni: miten Suomi osaltaan aikoo edesauttaa EU-tasolla nopeampaa päätöksentekoa tilanteessa, jossa nopeita EU:n yhteisiä joukkoja tarvitaan? Ja juuri ne asiat, joita edustaja Räsänen toi äsken hyvin esiin: miten näissä puitteissa, tässä kehyksessä Suomi aikoo omalta osaltaan joustavoittaa ja nopeuttaa päätöksentekomekanismeja, jotta tarpeen tullen näitä joukkoja voidaan käyttää? Pyytäisin vielä vastausta siihen toiseen kysymykseeni: aikooko hallitus vaatia, että jos näitä nopean toiminnan joukkoja, taisteluosastoja käytetään joissain operaatioissa, niin tuleeko näillä operaatioilla olla YK:n mandaatti?

15.40 Krista Mikkonen vihr: Arvoisa puheenjohtaja! Olisin vielä palannut tähän siviilikriisinhallinnan ja sotilaallisen kriisinhallinnan yhteistyöhön, tai sen toiminnan yhteensovittamisen tehostamisesta, joka hallitusohjelmassa on mainittu ja joka myös EU-tasolla on tärkeä, sillä yhä enemmän kriisit ovat nopeasti muuttuvia ja myös laimeasti muuttuvia ja vähän joka suuntaan meneviä, niin ettei aina tiedetä, milloin tarvittaisiin nimenomaan sotilaallista kriisinhallintaa ja milloin siviilikriisinhallintaa. Niitä usein ehkä tarvitaan myös samanaikaisesti. Tämä sovittelutyö olisi erittäin tärkeätä pitäen mielessä tämän kokonaisturvallisuuskäsitteen. Tähän olisin vielä mielelläni kuullut ministerin kommentteja ja näkemyksiä, miten tätä työtä on jo kenties tehty ja miten sitä aiotaan edistää.

15.41 Aila Paloniemi kesk: Arvoisa puhemies! Ihan samaan asiaan tartun kuin edustaja Räsänen, Mikkonen ja Aaltokin tuossa äsken. Kyllä vuodesta 2007 käynnistetyn taisteluosastotoiminnan jälkeen maailma on todellakin ollut pullollaan kriisejä. Pidän myöskin erittäin huolestuttavana sitä, että EU:ssa päätöksentekokyky on tällä hetkellä äärettömän heikko eikä päivitettyä ulko- ja turvallisuuspoliittista strategiaa ole oikeastaan onnistuttu tekemään. Nythän sitä globaalistrategiaa toki ollaan luomassa, mutta kun ajattelee tänä päivänä EU:n kykyä tehdä yhdessä yhteisiä päätöksiä ja kun ajattelee tällä hetkellä EU:n arvoja, jotka ovat, ikävä kyllä, murenemassa muun muassa tämän pakolaiskriisin tiimoilta, niin kyllä nyt toivoisi pontevaa toimintaa kaikilta jäsenmailta siinä, että löydettäisiin yhteisiä ymmärryksiä myös siitä, että tällaisia joukkoja, jotka ovat olemassa, voitaisiin ihan oikeasti käyttää, kun niitä maailmalla tarvitaan.

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Nyt vielä ministeri, 2 minuuttia — nyt todella 2 minuuttia, sitten puhujapöytä — olkaa hyvä.

15.43 Puolustusministeri Jussi Niinistö: Herra puhemies! Nämä kysymykset oikeastaan kuuluisivat ulkoministerille, jota täällä olen tuuraamassa, joten en pysty niihin kattavasti vastaamaan.

Punkt i protokollet PR 48/2016 rd

Edustaja Räsänen kysyi, näenkö ylipäätään mahdollisena, että EU:n taisteluosastokonseptia kyettäisiin käyttämään, jos oikein ymmärsin kysymyksen. Jos minun henkilökohdasta mielipidettäni kysytään, niin en usko, että Ison-Britannian taisteluosastoa tullaan käyttämään. Sellaiset ovat speksit. Mutta toisaalta en ole mikään ennustajakaan ja maailmassa voivat asiat hyvinkin nopeasti muuttua.

Edustaja Aalto kysyi, miten Suomi EU-tasolla aikoo parantaa tätä taisteluosastokonseptia ja joustavoittaa tätä päätöksentekomekanismia. Kieltämättä se on haastava ja oikeastaan Suomen ainoa keino tähän globaalistrategiaan yrittää vaikuttaa ja sitä kautta saada EU:ssa yksimielisyyttä tämän konseptin kehittämiseksi.

Edustaja Aalto kysyi myös, tulee olla YK:n mandaatti. Se on mielestäni erinomainen lähtökohta jokaiselle operaatiolle, YK:n mandaatti.

Edustaja Mikkonen toisti kysymyksensä liittyen siviilikriisinhallintaan. Valitettavasti nämä asiat eivät kuulu puolustusministerille enkä omaa riittävää asiantuntemusta niihin.

Riksdagen avslutade debatten.

Riksdagen remitterade ärendet till utrikesutskottet, som försvarsutskottet ska lämna utlåtande till.